

Børnesagsbarometret 2026

Ankestyrelsen

Oktober 2026

Ankestyrelsen

Telefon: 33 41 12 00 mandag til torsdag klokken 9-15 og fredag klokken 9-12

Postadresse: Ankestyrelsen, Nytorv 7, 2. sal, 9000 Aalborg

Mailadresse: ast@ast.dk

Hjemmeside: www.ast.dk

ISBN nr.: 978-87-7811-597-3

1. Indledning og hovedresultater	4
Indledning	4
Hovedresultater	6
2. Læsevejledning	9
3. Start af sag	12
Underretning	13
Screening	16
4. Afdækning og børnefaglig undersøgelse	17
Afdækning	18
Børnefaglig undersøgelse	20
5. Indsatser og iværksættelse	24
Få sager om anbringelser efter § 46	24
Tidligt forebyggende indsatser (§ 30)	25
Støttende indsatser (§ 32)	26
6. Opfølgning på indsatser	28
Barnets plan og ungeplan	29
Opfølgning på iværksatte indsatser	30
7. Sagsbehandlingstid	33
8. Inddragelse af barnet	41
Antal kontakter gennem sagsskridtene	42
Hvordan har kommunen håndteret kontakt med barnet inden tilbud eller afgørelse om indsats.....	44
9. Metode	45

1. Indledning og hovedresultater

Indledning

Baggrund

På vegne af Social- og Boligministeriet undersøger Ankestyrelsen årligt den juridiske kvalitet af kommunernes sagsbehandling på området for børn og unge i udsatte positioner. Undersøgelsen har navnet Børnesagsbarometret.

Formålet med Børnesagsbarometret er at følge den aktuelle udvikling i den juridiske kvalitet af kommunernes sagsbehandling i sager om børn og unge i udsatte positioner efter barnets lov, som trådte i kraft 1. januar 2024.

Baseret på Ankestyrelsens erfaring med sager om børn og unge i udsatte positioner er kommunernes overholdelse af sagsbehandlingsreglerne – allerede fra en sag starter – afgørende for, at kommunerne træffer korrekte afgørelser. Børnesagsbarometeret har derfor fokus på det indledende sagsflow fra sagens start i kommunen og de følgende 6-8 måneders sagsbehandling.

Gennemgangen af de konkrete sager i undersøgelsen tager udgangspunkt i en række af de centrale sagsbehandlingsskridt i det nye sagsflow, der følger af barnets lov. Eksempelvis er krav til screening og brug af en afdækning i mindre komplekse

og alvorlige sager fremfor en børnefaglig undersøgelse nye sagskridt. Børnesagsbarometret har fokus på lovkrav i forbindelse med underretning og screening, afdækning og børnefaglig undersøgelse, afgørelse om indsats, planer og opfølgning såvel som inddragelse af barnet.

Om sagerne i Børnesagsbarometret

Ankestyrelsen har gennemgået 385 sager fra alle landets kommuner, som er behandlet efter ikrafttrædelse af barnets lov, jf. kapitel 3, 4, 5, 9 og 10 – samt kravet om inddragelse i § 5 i barnets lov. De indkaldte sager omhandler børn og unge i udsatte positioner, som kommunen kan have tildelt tidligt forebyggende eller støttende indsatser efter §§ 30 eller 32 eller anbringelser uden for hjemmet med samtykke efter § 46. Der indgår ikke sager, der vedrører ufødte børn eller anbringelser uden samtykke efter § 47.

Alle sager, der indgår i Børnesagsbarometret, er blevet oprettet eller genåbnet efter 1. november 2024 og er fortsat åbne på tidspunktet for indsendelse af sagerne til Ankestyrelsen. De valgte kriterier for udvælgelse af sager betyder, at sagerne som udgangspunkt har en vis kompleksitet. Sager, hvor der er screenet/afdækket behov hurtig og iværksat kortvarig indsats, og hvor sagen er afsluttet igen inden for 6 måneder, indgår ikke.

Sagsgennemgangen er foretaget ud fra den forudsætning, at kommunen har indsendt alle relevante akter. I undersøgelsen har vi baseret vores registreringer på det indsendte materiale. Vi har således vurderet på de sagsskridt, som fremgår af de akter, som kommunerne har sendt ind. Eventuelle handlinger

fra kommunernes side, som ikke fremgår af de indsendte akter, eller som er foretaget efter den periode, som sagsgennemgangen vedrører, indgår ikke i vurderingen.

Landsdækkende billede af den juridiske kvalitet i sagsbehandlingen

Da der indkaldes sager fra alle landets kommuner tegner undersøgelsen et generelt billede af den juridiske kvalitet i sagsbehandlingen på tværs af landets kommuner. Det er ikke den enkelte kommunes sagsbehandling, vi vurderer kvaliteten af, det er datagrundlaget ikke tilstrækkeligt til. Der er vurderet mellem én og 25 sager fra hver kommune afhængigt af antallet af børn og unge i udsatte positioner i hver kommune.

Undersøgelsen er gennemført efter retssikkerhedslovens § 79 a

Ankestyrelsen har gennemført undersøgelsen efter reglerne i retssikkerhedslovens kapitel 11 om praksisundersøgelser. Undersøgelsens resultater skal behandles på et kommunalbestyrelsesmøde eller i et af kommunalbestyrelsens stående udvalg i de medvirkende kommuner i henhold til retssikkerhedslovens § 79 a.

Ankestyrelsen kan, jf. retssikkerhedslovens § 79 a, stk. 2, beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen om kommunalbestyrelsens behandling, herunder om hvilke foranstaltninger kommunalbestyrelsen har besluttet at iværksætte på baggrund af Børnesagsbarometrets resultater.

Hovedresultater

I det følgende opridses hovedresultaterne fra sagsgennemgangen. Hovedresultaterne udgør samtidig de overordnede opmærksomhedspunkter, som kommunerne bør rette deres fokus mod i implementeringen af barnets lov.

Start af sag: Lovkrav overholdes i overvejende grad i de indledende sagsskridt, dog ses lange sagsbehandlingstider

Kommunerne overholder i vid udstrækning lovkrav i de indledende sagsskridt. 24-timers fristen for vurdering af den første underretning overholdes i en meget stor del af sagerne, der er afholdt samtale med barnet i næsten alle sager, hvor der er mistanke om overgreb, og der foretages en screening ved en underretning i et stort flertal af sagerne.

Ankestyrelsen peger på følgende opmærksomhedspunkt:

- *Lange sagsbehandlingstider:* Der går i gennemsnit 49 dage fra en sag bliver oprettet på baggrund af en underretning, til der bliver foretaget en screening og en faglig vurdering af det videre forløb i sagen. I mere end en fjerdedel af sagerne går der mere end 60 dage.

Afdækning og børnefaglig undersøgelse: Afdækninger benyttes i vid udstrækning, men tager næsten samme tid som børnefaglige undersøgelser at gennemføre

Screeningen og muligheden for at udarbejde en afdækning fremfor at igangsætte en børnefaglig undersøgelse er ny i barnets lov og indførtes med intentionen om at give kommunerne mulighed for at igangsætte indsatser hurtigere. Sagsgennemgangen viser, at der i cirka halvdelen af sagerne er udarbejdet eller påbegyndt en afdækning.

Ankestyrelsen peger på følgende opmærksomhedspunkter:

- *Lange sagsbehandlingstider:* Gennemsnitligt tager det næsten lige så lang tid at gennemføre en afdækning som en børnefaglig undersøgelse. Endvidere ses at en femtedel af afdækningerne og en fjerdedel af de børnefaglige undersøgelser tager mere end 6 måneder at gennemføre.
- *Den børnefaglige undersøgelse gennemføres ikke efter reglerne:* I et flertal af de sager, hvor det er relevant at gennemføre en børnefaglig undersøgelse, er den ikke gennemført efter reglerne. Det handler oftest om, at 4-måneders fristen er overskredet, uden kommunen laver en foreløbig vurdering.
- *Risiko for, at afdækninger baseres på forældede oplysninger:* I cirka en tredjedel af afdækningerne er oplysninger fra forældremyndighedsindehavere og barnet indhentet i forbindelse med underretningen og ikke som led i afdækningen. Det indebærer en risiko for, at afdækningen baserer sig på uaktuelle oplysninger.

Valg af indsats: Lovkrav overholdes oftest, men manglende screening indebærer risiko for fejlmatch

Lovkravene i forbindelse med valg af indsats overholdes i et flertal af sagerne. I et stort flertal af sagerne ses, at der enten er foretaget afdækning eller udarbejdet en børnefaglig undersøgelse forud for afgørelser om støttende indsatser efter § 32, og formålet med indsatsen fremgår af afgørelserne.

Ankestyrelsen peger på følgende opmærksomhedspunkt:

- *Risiko for fejlmatch af indsats, når der ikke foreligger en screening forud for tilbud/afgørelse om indsats:* I en femtedel af sagerne foreligger der ikke en screening forud for tilbud om forebyggende indsats efter § 30, eller når der træffes afgørelse om støttende indsats efter § 32, når denne er truffet inden afslutning af afdækning eller børnefaglig undersøgelse.

Iværksættelse af indsats: Der gøres brug af sideløbende indsatser i en tredjedel af sagerne

I cirka en tredjedel af sagerne har kommunen igangsat en indsats sideløbende med, at der foretages afdækning eller en børnefaglig undersøgelse. Det betyder, at barnet og familien får hurtigere hjælp. Der går i disse sager i gennemsnit 3 måneder fra den udslagsgivende begivenhed indtil, at en støttende indsats efter § 32 bliver iværksat.

Ankestyrelsen peger på følgende opmærksomhedspunkt:

- *Lange sagsbehandlingstider:* Når kommunen afventer den faglige udredning, før de træffer en afgørelse og iværksætter indsatsen, går der ved afdækninger i gennemsnit ca. 6 måneder og ved børnefaglige undersøgelser 6,7 måneder, inden indsatsen iværksættes. Når det kommer til tidligt forebyggende indsatser efter § 30, går der i gennemsnit 3,8 måneder fra start af sag til, indsatsen iværksættes.

Planer og opfølgning: Der udarbejdes kun få planer, og i mange sager overholdes tidsfristen for opfølgning ikke

I barnets lov er der fokus på at sikre, at støttende indsatser løbende vurderes og tilpasses barnets aktuelle behov, og at barnets perspektiv og ønsker er inddraget. Tiltag, der skal understøtte dette fokus, er blandt andet kravene til barnets plan/ungeplan og til opfølgningen på indsatsen.

Sagsgennemgangen viser, at kommunerne har en del udfordringer med sagsbehandlingen i forbindelse med planer og opfølgning.

Ankestyrelsen peger på følgende opmærksomhedspunkter:

- *Manglende stillingtagen til behov for en plan:* I et stort flertal af sagerne fremgår det ikke, at der er taget stilling til behovet for en plan.
- *Tidsfrist overholdes ikke:* I cirka halvdelen af de sager, hvor tidskravet til en første opfølgning er gældende, er tidsfristen ikke overholdt.

- *Der træffes ikke beslutning om fremtidig opfølgning:* I mere end en tredjedel af de sager, hvor der er foretaget en første opfølgning, er der ikke truffet beslutning om fremtidig opfølgning.
- *Plan for opfølgning begrundes ikke:* Når der træffes beslutning om fremtidig opfølgning, ses denne meget ofte ikke begrundet overfor forældremyndighedsindehavere og barnet.
- *Manglende vurdering af behov for en plan, behov for at justere en plan/indsats eller behov for yderligere afdækning af støttebehov:* I en tredjedel af de sager, hvor der skal ske opfølgning, ses der ikke at være foretaget en vurdering af behovet for at justere indsatsen eller en vurdering af muligt behov for yderligere afdækning af barnets støttebehov. I næsten alle opfølgninger ses heller ikke en vurdering af behov for at justere en plan eller for at udarbejde en plan.

Inddragelse på tværs af sagsskridt: To kontakter eller flere med barnet ses i halvdelen af sagerne – i øvrige sager ses én eller ingen kontakt

Med barnets lov er der kommet et forstærket fokus på, at barnets holdning og synspunkter skal tilvejebringes og inddrages løbende ved samtaler eller anden direkte kontakt. Barnets lov sætter fokus på, at barnet har ret til indflydelse på beslutninger, der vedrører dem, og deres synspunkter skal inddrages løbende.

Ankestyrelsens principmeddelelser om inddragelse (8-25, 9-25 og 3-26) er offentliggjort på et senere tidspunkt, end sagerne

er indkaldt, hvorfor vi i år undlader at forholde os til, hvorvidt kravet om inddragelse, jf. § 5, er overholdt i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis.

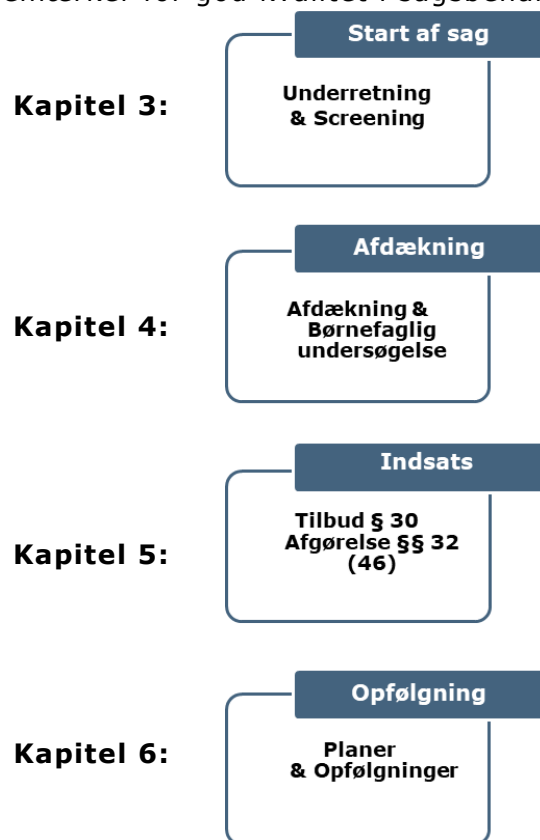
Vi har i år valgt at registrere, hvor mange gange der er direkte kontakt mellem barnet og myndighedsrådgiver i de forskellige sagsskridt, for at tegne et billede af omfanget af inddragelse. Her ser vi, at i lidt over halvdelen af sagerne har der været to eller flere kontakter fra sagens start til afslutning af måleperioden. I lidt over en tredjedel af sagerne har der været én kontakt, og i 14 procent har der ikke været nogen direkte kontakt til barnet.

Vi har også registreret, hvorvidt der har været talt med barnet om tilbud efter § 30 og afgørelser efter § 32, inden beslutning om tilbud eller afgørelse træffes. Her ser vi, at i lidt under halvdelen af sagerne er der talt med barnet om beslutningen/afgørelsen. I knap en tredjedel af sagerne har der været talt med barnet inden – men ikke om – beslutningen/afgørelsen. Og i ca. en tredjedel af sagerne har der ikke været en kontakt med barnet, inden beslutning/afgørelse træffes.

2. Læsevejledning

Struktur i rapporten

Rapportens kapitel 3–6 afspejler sagsflowet for sager behandlet efter barnets lov. I hvert af de fire kapitler ser vi på de væsentligste sagsskridt i hver enkelt del af sagsflowet. I kapitel 7 ser vi på sagsbehandlingstiden og i kapitel 8 på inddragelse af barnet på tværs af sagsflowet. Inddelingen af sagsflowet er inspireret af Social- og Boligstyrelsens fire pejlemærker for god kvalitet i sagsbehandlingen.

Datagrundlaget varierer gennem sagsflowet

Da sagsforløbet fra opstart af sagen til afslutning af måleperioden i juli 2025 udvikler sig forskelligt i de 385 sager vil datagrundlaget for resultaterne i de forskellige dele af sagsflowet variere. Mens datagrundlaget for resultater for de indledende sagsskridt i sagsflowet er alle 385 sager, så er datagrundlaget for eksempelvis opfølgning på en støttende indsats kun et udsnit af sagerne, da der ikke er iværksat en støttende indsats i alle 385 sager.

Ankestyrelsen forventer, at resultater for de sidste dele af sagsflowet (indsatser og opfølgning) i de kommende års børnesagsbarometre vil bygge på et større datagrundlag. Det skyldes, at måleperioden for sagsgennemgangen bliver udvidet, så sagerne bliver vurderet på et længere sagsforløb. Det vil øge sandsynligheden for, at der i sagen er iværksat en støttende indsats samt foretaget opfølgning på indsatsen.

Den statistiske sikkerhed varierer igennem rapporten

Den statistiske sikkerhed for rapportens resultater varierer, da kommunerne - på tidspunktet for sagsindkaldelse - kun i et mindretal af sagerne har gennemført alle skridt i sagsbehandlingen.

Resultaterne i Børnesagsbarometeret bygger på en stikprøve på 385 sager. Flere figurer er baseret på færre sager, og derfor varierer den statistiske sikkerhed fra figur til figur. Jo færre

sager, der indgår i vurderingen, jo større er den statistiske usikkerhed.

Datagrundlaget for de enkelte sagsskridt

For at tydeliggøre resultaternes præcision angives den maksimale usikkerhed, beregnet som et 95 procents konfidensinterval, ved hver graf. Vi angiver den maksimale usikkerhed, fordi usikkerheden kan variere mellem de viste kategorier.

Ved hver graf fremgår derfor følgende oplysning:

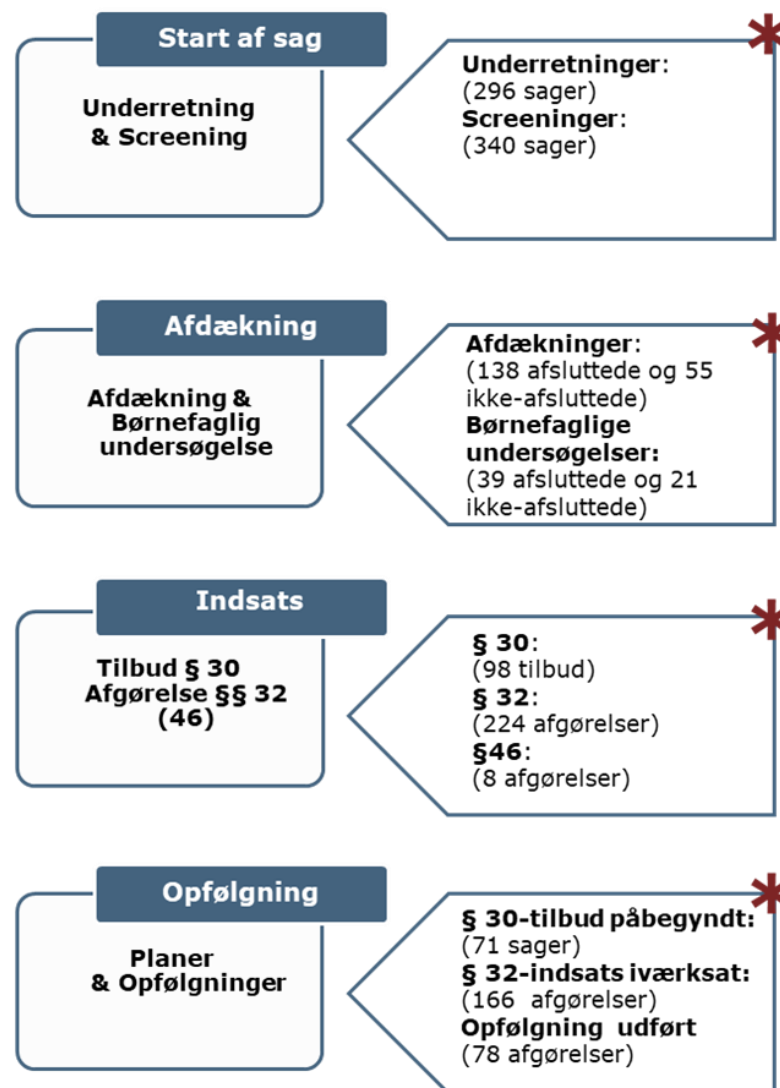
- *Den maksimale usikkerhed: $\pm X$ procentpoint*

Det betyder, at det viste resultat kan ligge op til X procentpoint højere eller lavere.

Hvis der eksempelvis står "*Den maksimale usikkerhed: ± 5 procentpoint*", betyder det, at den sande andel kan ligge op til 5 procentpoint højere eller lavere end det viste resultat.

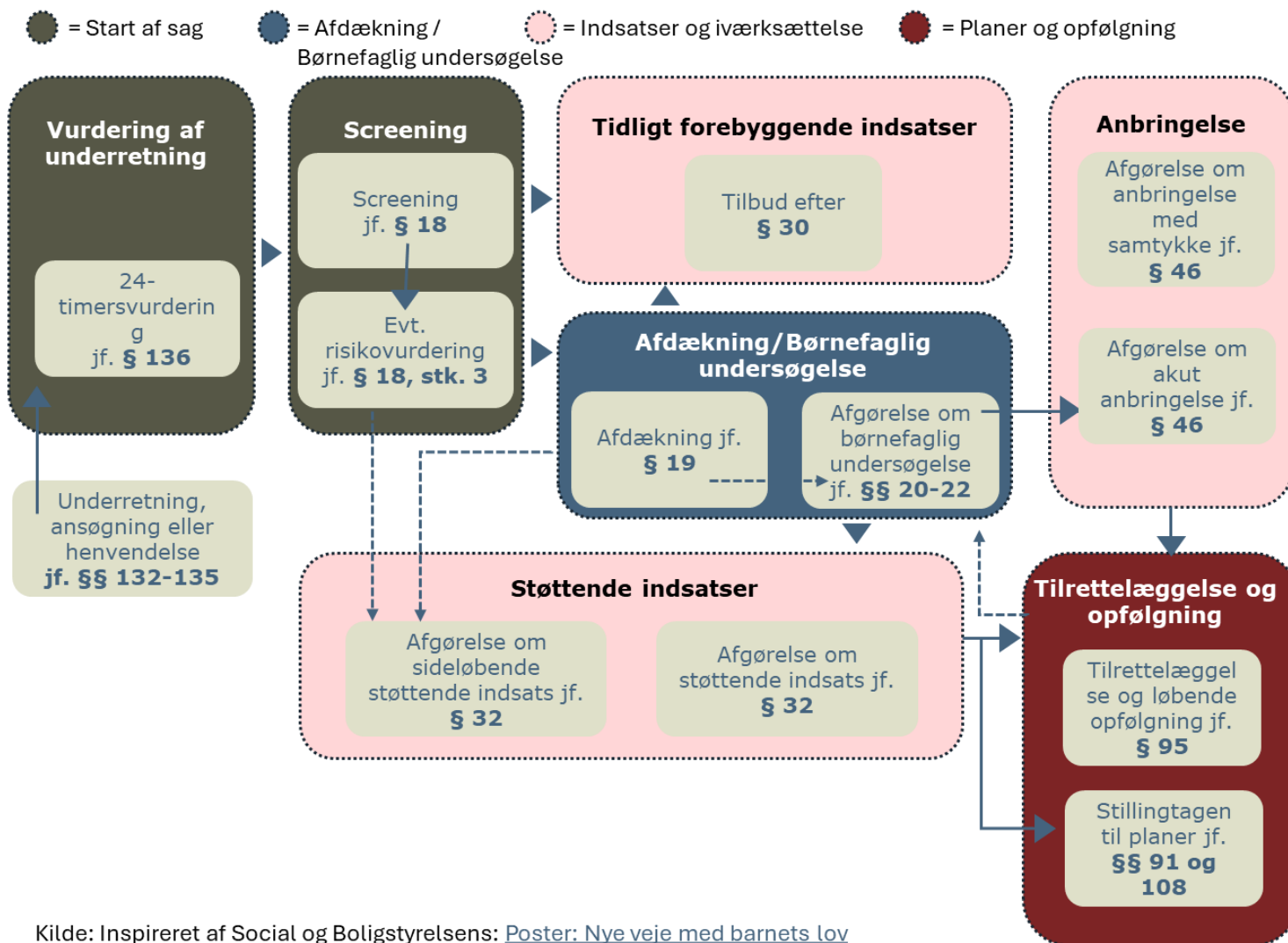
Figuren viser datagrundlaget for dette års børnesagsbarometer i form af, hvor mange sager der ligger til grund for vurderingen af sagsskridtene i de fire dele af sagsflowet.

Der indkaldes i alt **385 sager**, der fordeler sig således ved de enkelte sagsskridt i sagsflowet:

* Der måles på sagsbehandlingstid i alle sagsskridt

Det konkrete sagsflow er sjældent lineært

Kilde: Inspireret af Social og Boligstyrelsens: [Poster: Nye veje med barnets lov](#)

Som det fremgår af illustrationen af centrale bestemmelser i barnets lov, er det konkrete sagsflow ikke nødvendigvis et lineært forløb. Eksempelvis kan vurderingen i en sags første screening være, at der ikke er behov for yderligere oplysning af sagen, men for en § 30 indsats. Men efterfølgende underretninger i sagen kan føre til andre vurderinger og afgørelser. Endvidere kan der iværksættes indsatser sideløbende med en afdækning eller børnefaglig undersøgelse, ligesom en igangsat afdækning kan pege på behov for en børnefaglig undersøgelse, og en opfølgning på en indsats kan pege på behov for yderligere afdækning eller på behov for ændringer i indsatser.

I barometret følger vi ikke alle sagsskridt i den enkelte sag, men kigger ned i centrale dele af et sagsflow. Ved "start af sag" ser vi kun på den første underretning og screening i sagen. I "Afdækning/Børnefaglig undersøgelse" og "Indsatser" ser vi på de afdækninger, børnefaglige undersøgelser samt afgørelser om - og iværksættelse af - indsatser, der ses i sagerne, men de er altså ikke nødvendigvis et resultat af den første underretning og screening.

3. Start af sag

Dette kapitel handler om den første del af et sagsflow. Her ser vi på, hvordan en sag begynder i kommunen. En stor del af sagerne oprettes på baggrund af en underretning. Andre sager oprettes på baggrund af en henvendelse eller en ansøgning fra barnet eller forældremyndighedsindehavere eller den kan oprettes ved anden anledning, som eksempelvis på baggrund af en søskendesag.

Uanset hvordan en sag starter, ser vi på, om lovkrav for sagsbehandlingen er opfyldt, herunder om der er foretaget en screening af sagerne. I sager oprettet på baggrund af en underretning ser vi eksempelvis også på, om regler for 24-timersfristen er overholdt.

Opsamling på afsnit om Start af sag

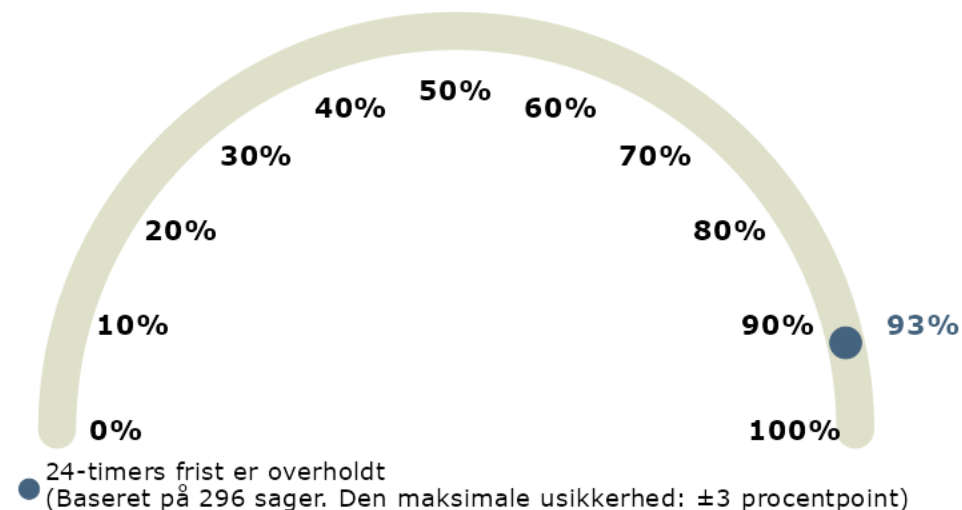

24-timers fristen overholdes i 93 procent af sagerne, der er oprettet på baggrund af en underretning, og der er afholdt samtale med barnet i 96 procent af sagerne, hvor der er mistanke om overgreb.

Kravet om screening er overholdt i 88 procent af sagerne, og der er foretaget en risikovurdering i de få sager, hvor der er tegn på æresrelaterede konflikter eller negativ social kontrol.

Underretning

Figur 3.1 Overholdelse af 24-timers frist

Børnesagsbarometret omfatter 385 sager i alt:

- 296 sager oprettet på baggrund af underretning
- 69 sager oprettet på baggrund af henvendelse/ansøgning
- 20 sager oprettet på baggrund af anden anledning

24-timers fristen overholdt i næsten alle sagerne

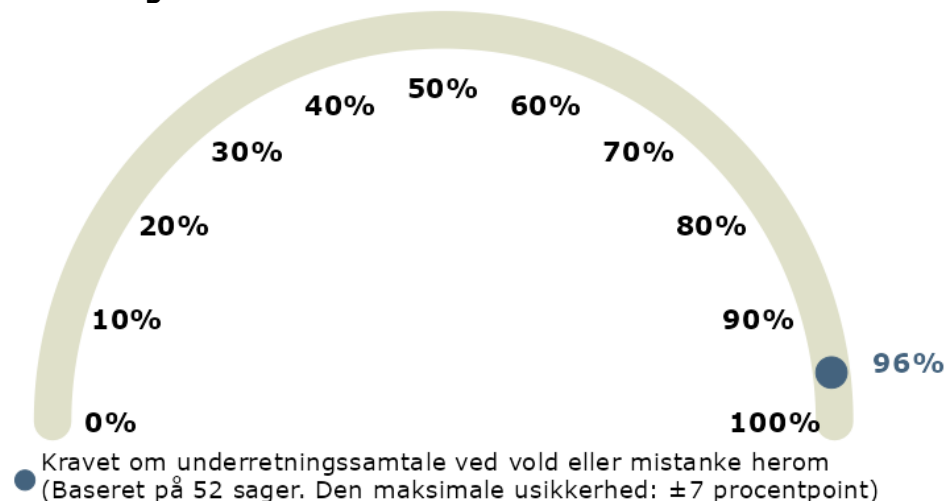
Kommunen skal senest 24 timer efter at have modtaget en underretning foretage en vurdering af om barnets sundhed eller udvikling vurderes at være i fare, og at der derfor er behov for at iværksætte en akut indsats. Det fremgår af § 136, stk. 2, i barnets lov.

Resultat (baseret på 296 sager) I 93 procent af sagerne overholder kommunerne 24-timers fristen. I 90 procent blev det vurderet, at der ikke var behov for en akut indsats og i to procent blev det vurderet, at der var behov for akut indsats.

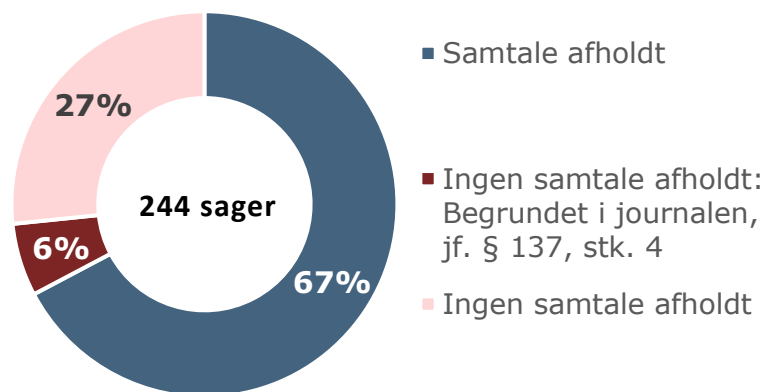
I de resterende syv procent ses kravet om 24-timers frist ikke at være overholdt¹.

¹ At tallene ikke summeres til 100 skyldes afrunding.

Figur 3.2 Krav om samtale med barnet ved underretning om overgreb eller mistanke herom

Figur 3.3 Er der holdt samtale med barnet i forbindelse med underretningen?

Note: Den maksimale usikkerhed: ± 6 procentpoint

Regler for samtale ved underretninger med oplysning om overgreb overholdes i et stort flertal af sagerne

Kommunen skal ved underretning om overgreb mod et barn holde en underretningssamtale med barnet. Samtalen kan undlades, hvis barnets modenhed eller sagens karakter taler imod at gennemføre samtalen. Det fremgår af § 137, stk. 3 og 4, i barnets lov. Kommunen skal derudover generelt være opmærksom på kravet om inddragelse af barnet efter § 5.

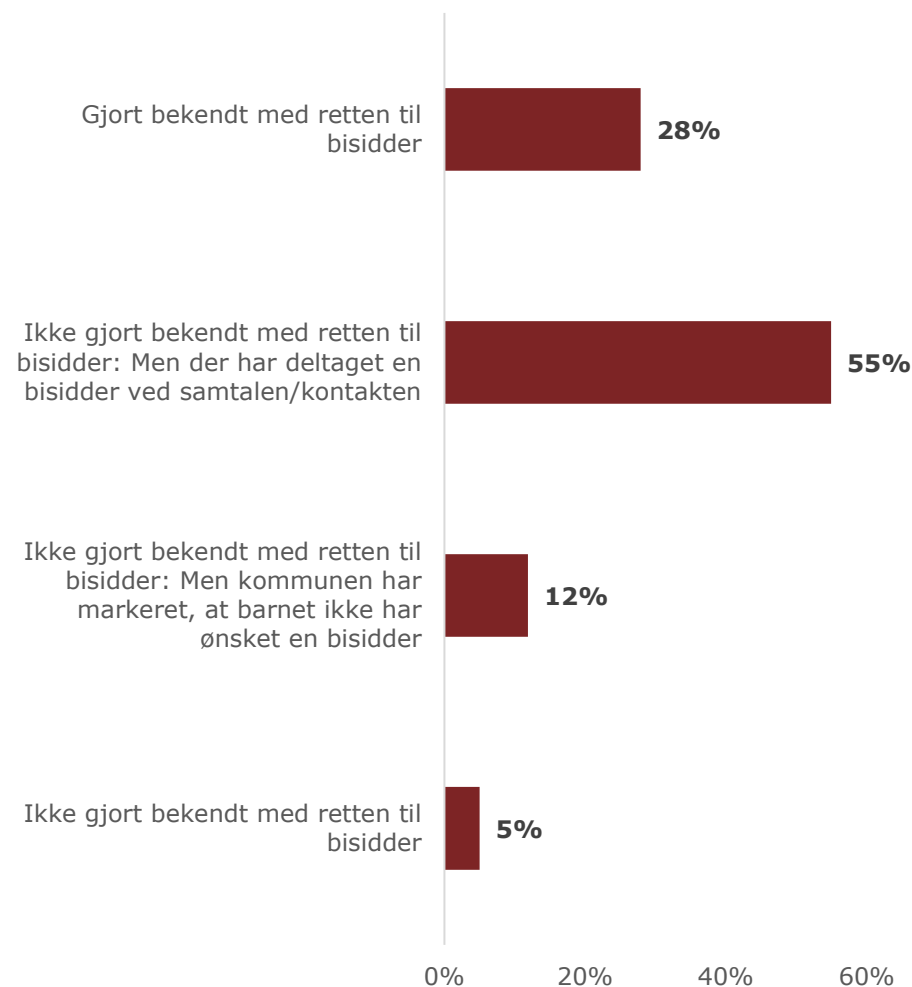
Resultat (baseret på 52 sager) I 96 procent af sagerne, hvor underretningen indeholder oplysninger om overgreb, er der afholdt samtale med barnet eller begrundet, hvorfor samtalen er fravalgt. I fire procent af sagerne, hvor underretningen indeholder oplysninger om overgreb, er der ikke afholdt en samtale, og det ses ikke, at kommunen har begrundet, hvorfor samtalen er fravalgt.

Der holdes ofte samtale ved underretninger, når der ikke er mistanke om overgreb

Selvom der ikke indgår oplysninger om overgreb, kan kommunen vælge at tale med barnet i forbindelse med en underretning. Her gælder også, at barnets modenhed eller sagens karakter kan tale imod at gennemføre en samtale, ligesom at kommunen generelt skal være opmærksom på kravet om inddragelse af barnet efter § 5.

Resultat (baseret på 244 sager) I 67 procent af sagerne, der ikke omhandler overgreb eller mistanke herom, har kommunen afholdt en samtale med barnet i forbindelse med underretningen. I 27 procent har de ikke afholdt en samtale, og årsagen til undladelse fremgår ikke af sagen. I de sidste seks procent er fravalget af samtalen begrundet, jf. stk. 4.

Figur 3.4 Er barnet informeret om retten til bisidder i forbindelse med samtalen om underretning?

Note: Resultatet om bisidder ved underretningssamtale er baseret på 164 sager. Den maksimale usikkerhed: ± 7 procentpoint.

I de fleste sager fremgår det ikke, om barnet er blevet informeret om retten til bisidder

Kommunen skal ifølge § 6 oplyse barnet om retten til på ethvert tidspunkt af sagens behandling at lade sig bistå af andre.

Resultat (baseret på 164 sager) I 28 procent af sagerne fremgår det, at barnet er blevet gjort bekendt med retten til bisidder ved samtalen om underretning.

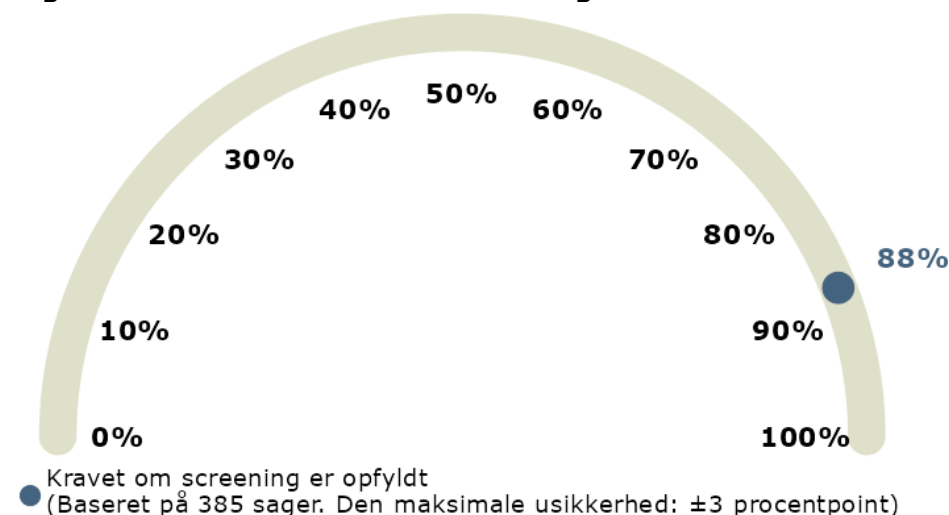
I 55 procent af sagerne fremgår det ikke, om barnet er blevet gjort bekendt med retten, men der har deltaget en bisidder.

I 12 procent af sagerne fremgår ikke, at barnet er blevet gjort bekendt med retten til en bisidder, men kommunen har angivet, at barnet ikke har ønsket en.

I de resterende 5 procent er barnet ikke gjort bekendt med retten til bisidder, og der har heller ikke deltaget en bisidder ved samtalen om underretningen.

Screening

Figur 3.5 Er lovkravet om screening overholdt?

Vurdering af screening er lavet på baggrund af den første underretning eller ansøgning i sagen. Der kan være foretaget flere screeninger i en sag, og dermed er udfaldet af den første screening ikke nødvendigvis det næste faktiske sagsskridt i sagen. Eksempelvis kan udfaldet af den første screening være, at der ikke er behov for yderligere afdækning, men at kommunen senere i sagen får nye oplysninger, der fører til en anden vurdering.

Kravet om screening på baggrund af den første underretning i sagen er overholdt i et stort flertal af sagerne

Screeningen er en indledende vurdering af sagen på det foreliggende grundlag, når kommunen får viden om, at et barn kan have behov for støtte. Formålet er, at der foretages en faglig vurdering af, hvilket oplysningsgrundlag barnets problemstilling kræver. Vurderingen kan føre til, at sagen: ikke kræver yderligere afdækning, kræver nærmere afdækning af enkelte forhold eller kræver en børnefaglig undersøgelse. Kravet om screening fremgår af § 18 i barnets lov.

Resultat (baseret på 385 sager) I 88 procent af sagerne overholder kommunerne kravet om, at der skal foretages en screening på baggrund af den første underretning i sagen.

I alle sager er der foretaget en risikovurdering, hvis det har været relevant

Kommunen skal foretage en risikovurdering, hvis det i screeningen vurderes, at der kan være tegn på æresrelaterede konflikter eller negativ social kontrol. Vurderingen skal ske, inden forældremyndighedsindehavere og netværk inddrages i sagen, for at beskytte barnets sikkerhed. Det fremgår af § 18, stk. 3, i barnets lov.

I to sager har det været relevant med en risikovurdering. I begge sager er der foretaget en risikovurdering.

4. Afdækning og børnefaglig undersøgelse

På baggrund af den indledende sagsbehandling og screening kan kommunen beslutte, at det er nødvendigt at undersøge barnets forhold yderligere for at kunne vurdere barnets støttebehov. Det næste skridt i sagsflowet kan være en afdækning, jf. § 19, eller en børnefaglig undersøgelse, jf. § 20. Afdækning og børnefaglig undersøgelse handler i en juridisk kontekst om sags oplysning.

I dette kapitel ser vi på, om lovkrav for sagsbehandlingen i forbindelse med en afdækning eller en børnefaglig undersøgelse er opfyldt.

Opsamling på Afdækning og børnefaglig undersøgelse

Afdækning: I 80 procent af de færdige afdækninger er der indhentet oplysninger fra fagfolk med forudgående viden om barnet.

I 97 procent er der indhentet oplysninger fra forældremyndighedsindehavere. I 67 procent er de indhentet som led i afdækningen. I 30 procent stammer de fra oplysninger, der allerede forelå ved screeningen.

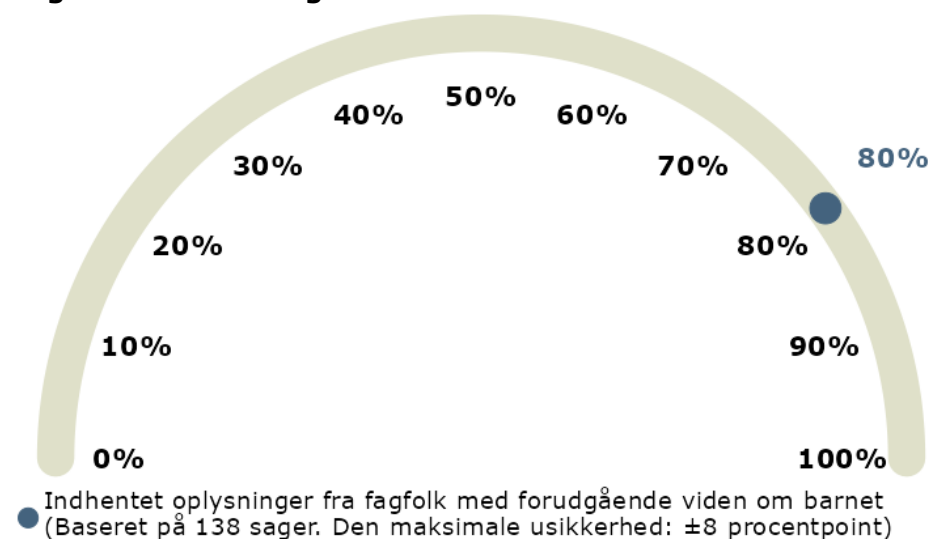
Børnefaglig undersøgelse: Kommunerne overholder reglerne for, hvornår en børnefaglig undersøgelse skal igangsættes såvel være afsluttet rettidigt i 36 procent af sagerne.

I 97 procent af de færdige undersøgelser er der indhentet oplysninger fra fagfolk med forudgående viden om barnet. I 92 procent af sagerne indgår oplysninger fra forældremyndighedsindehaverne, hvilket gælder for barnet i 100 procent af sagerne. I 5 procent af sagerne stammer oplysningerne fra forældremyndighedsindehaverne fra oplysninger, der allerede forelå ved screeningen, hvilket gælder for 13 procent af sagerne, når vi ser på oplysninger fra barnet

Den børnefaglige undersøgelse indeholder en begrundet stillingtagen i 74 procent af sagerne.

Afdækning

Figur 4.1 Er der i afdækningen indhentet oplysninger fra fagfolk med forudgående viden om barnet?

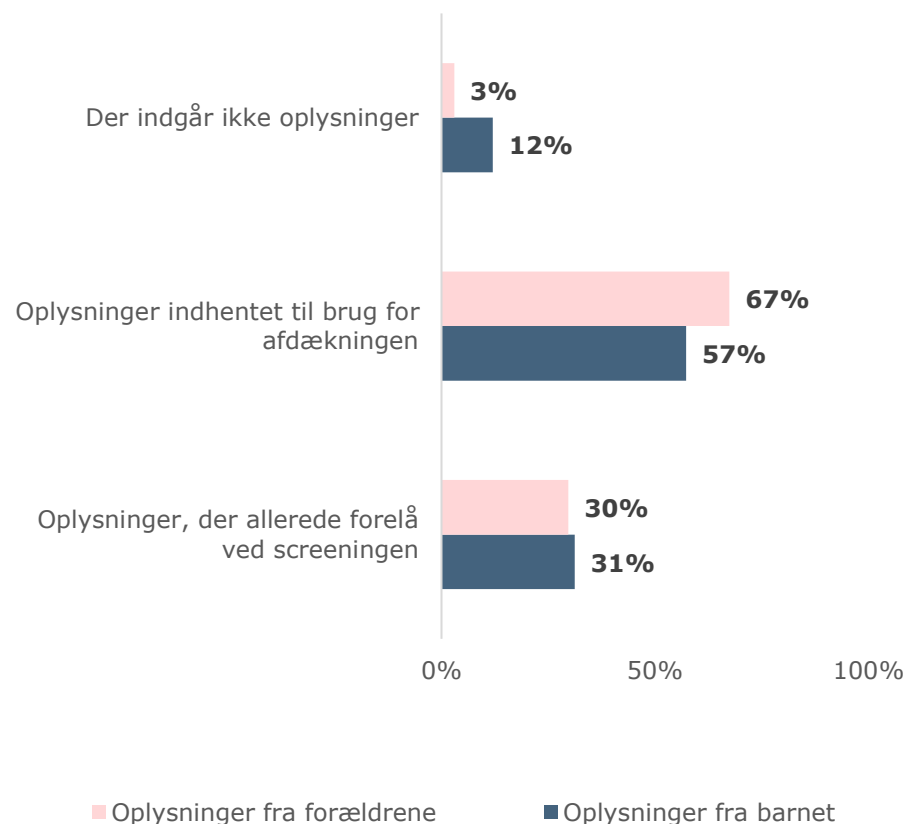

I flertallet af afsluttede afdækninger er der indhentet oplysninger fra fagfolk med viden om barnet

Hvis kommunen efter en screening vurderer, at der er behov for at afdække et eller flere forhold af betydning for barnet, skal den foretage afdækning med inddragelse af relevante fagpersoner, der allerede kender barnet eller familien. Det fremgår af § 19, stk. 1, i barnets lov.

Resultat (baseret på 138 sager) I 80 procent af afdækningerne indgår oplysninger fra fagfolk, der allerede har viden om barnet samt familiens forhold. I 17 procent af afdækningerne forelå disse oplysninger allerede ved screeningen, mens de i 63 procent er blevet indhentet specifikt til brug for afdækningen. I de resterende 20 procent indgår der ikke oplysninger fra fagfolk med forudgående kendskab til barnet eller familien.

Figur 4.2 Indgår der oplysninger fra forældremyndighedsindehaver og barn i afdækningen?

Note: Baseret på 138 sager. Den maksimale usikkerhed: ± 8 procentpoint.

Der indgår oplysninger fra forældremyndighedsindehavere og barnet i et stort flertal af afdækningerne

En afdækning skal så vidt muligt gennemføres i samarbejde med barnet og forældremyndighedsindehaveren. Kommunen skal aktivt sørge for at opnå dialog og samarbejde med barnet om gennemførelse af afdækningen, hvilket blandt andet betyder, at kommunen skal sikre en tæt og løbende inddragelse af barnet. Det fremgår af barnets lov § 19, stk. 2.

Resultat (baseret på 138 sager) I 97 procent af afdækningerne indgår oplysninger fra forældremyndighedsindehavere og i 88 procent indgår oplysninger fra barnet.

I 67 procent af sagerne er oplysninger fra forældre indhentet som led i afdækningen, hvilket for barnet gælder i 57 procent af sagerne.

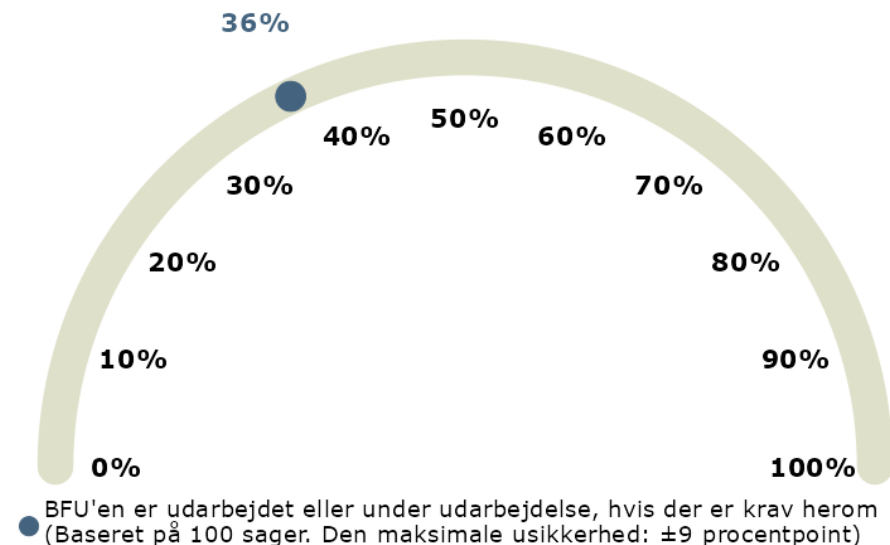
I 30 procent af sagerne stammer oplysninger indhentet fra forældremyndighedsindehavere fra oplysninger, der allerede forelå ved screeningen, hvilket for barnet gælder i 31 procent af sagerne.

I 3 procent af sagerne indgår ikke oplysninger fra forældremyndighedsindehavere. Ingen af disse skyldes et manglende samarbejde.

I 12 procent af sagerne indgår ikke oplysninger fra barnet. I 2 procent af sagerne skyldes det, at det ikke har været muligt at indlede et samarbejde med barnet om afdækningen.

Børnefaglig undersøgelse

Figur 4.3 Er regler for udarbejdelse eller igangsættelse af en børnefaglig undersøgelse overholdt?

I 36 procent af sagerne er lovkrav til, hvornår en børnefaglig undersøgelse skal igangsættes og være afsluttet, overholdt.

Efter barnets lov § 20, stk. 1, skal kommunen træffe afgørelse om, at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse i tre situationer: 1. Når der er grund til at antage, at sagen er alvorlig eller kompleks. 2. Når et barn eller ung har været udsat for overgreb eller der er mistanke herom eller 3. Når et barn eller ung har haft ophold med en forælder på et krisecenter efter servicelovens §§ 109 eller 110.

Efter § 20, stk. 2, skal den iværksættes, hvis kommunen i øvrigt vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til barnets støttebehov.

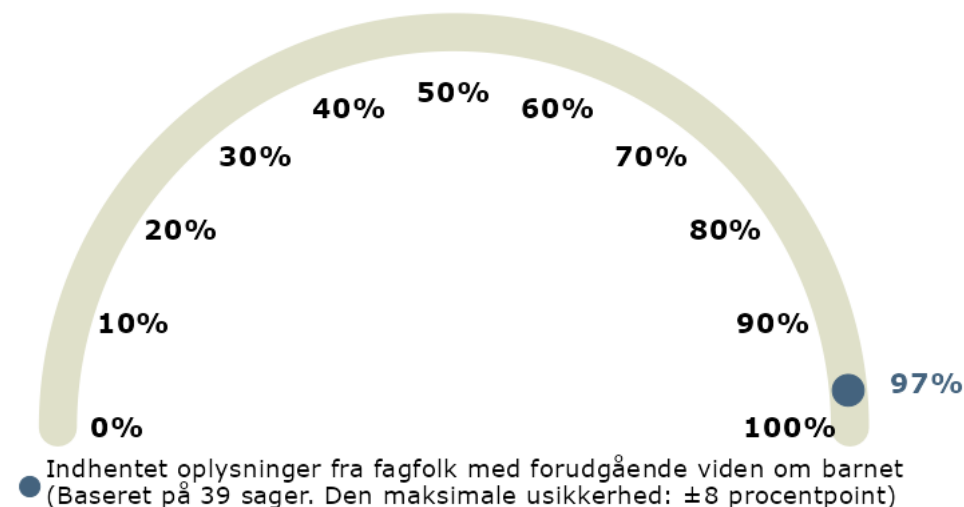
Efter § 20, stk. 3, skal den børnefaglige undersøgelse afsluttes senest 4 måneder efter, at kommunen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen ikke kan afsluttes inden fire måneder, skal kommunen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen.

Der er i alt 100 sager, hvor der burde være en igangværende eller færdigudarbejdet børnefaglig undersøgelse.

Resultat (baseret på 100 sager) I 36 procent af sagerne, hvor grundlaget for en børnefaglig undersøgelse er til stede, opfylder den børnefaglige undersøgelse lovkravene. Her er den børnefaglige undersøgelse afsluttet inden for fristen på 4 måneder eller også er den påbegyndt, men der er endnu ikke gået 4 måneder på tidspunkt for sagsgennemgangen. Der er heri også tale om sager, hvor tidsfristen for den børnefaglige undersøgelse er overskredet, men der er foretaget en foreløbig vurdering.

I de resterende 64 procent af sagerne er kravene til en børnefaglig undersøgelse ikke opfyldt. Enten fordi undersøgelsen ikke er påbegyndt eller fordi tidsfristen på 4 måneder er overskredet uden, at der er foretaget en foreløbig vurdering. I mindst 20 sager konstaterer Ankestyrelsen, at der i sagen er oplysninger om vold og/eller overgreb mod barnet, hvorfor kommunen burde have påbegyndt en børnefaglig undersøgelse.

Figur 4.4 Er der i børnefaglig undersøgelse indhentet oplysninger fra fagfolk med forudgående viden om barnet eller familien?

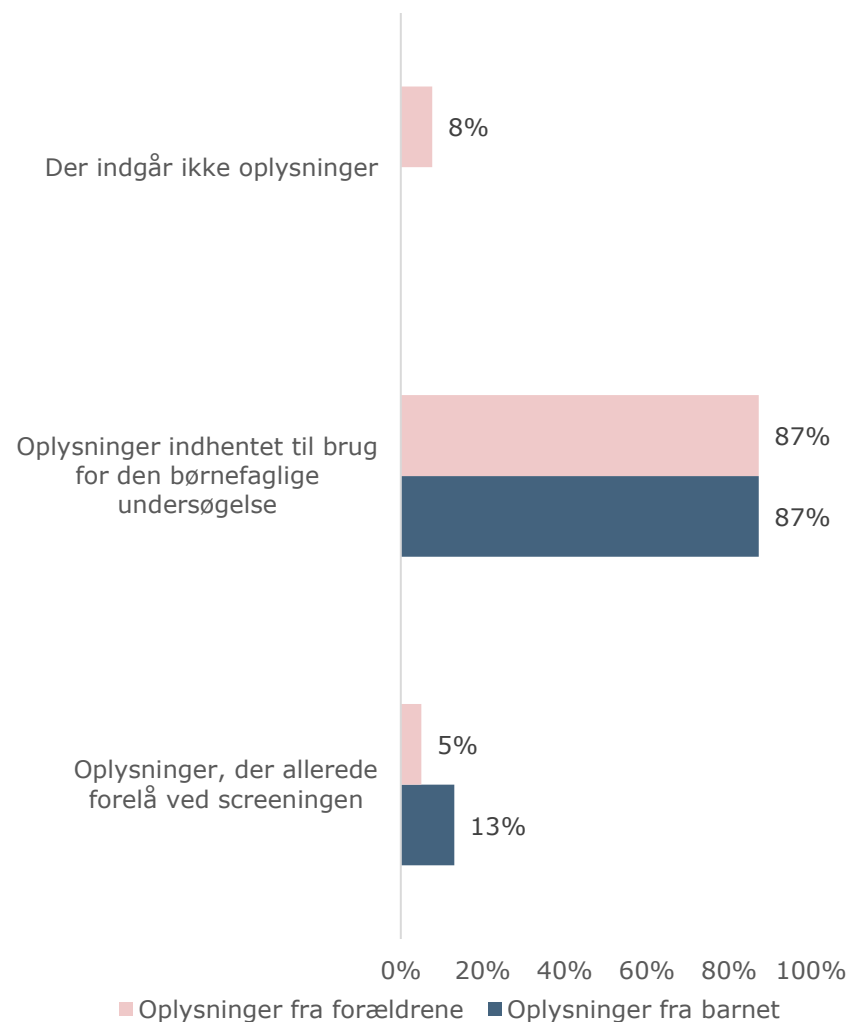

I næsten alle afsluttede undersøgelser er der indhentet oplysninger fra fagfolk med viden om barnet

En børnefaglig undersøgelse skal tilrettelægges ud fra en helhedsbetragtning og skal afdække udfordringer og ressourcer hos barnet eller den unge, familien og netværket. Kommunen skal som led i undersøgelsen inddrage de fagfolk, der allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Det fremgår af § 22, stk. 1, i barnets lov.

Resultat (baseret på 39 sager) I 97 procent af undersøgelserne indgår der oplysninger fra fagfolk, der allerede har viden om barnet samt familiens forhold. I 5 procent forelå disse oplysninger allerede ved screeningen, mens de i 92 procent er blevet indhentet specifikt til brug for den børnefaglige undersøgelse. I de resterende 3 procent af undersøgelserne indgår der ikke oplysninger fra fagfolk med forudgående kendskab til barnet eller familien.

Figur 4.5 Indgår der oplysninger fra forældre og barn i den børnefaglige undersøgelse?

Note: Baseret på 39 sager. Den maksimale usikkerhed: ± 10 procentpoint

Der indgår altid oplysninger fra barnet og oftest også fra forældremyndighedsindehavere i undersøgelsen

Den børnefaglige undersøgelse skal så vidt muligt gennemføres i samarbejde med forældremyndighedsindehaver og den unge, der er fyldt 15 år, jf. § 22, stk. 2, i barnets lov.

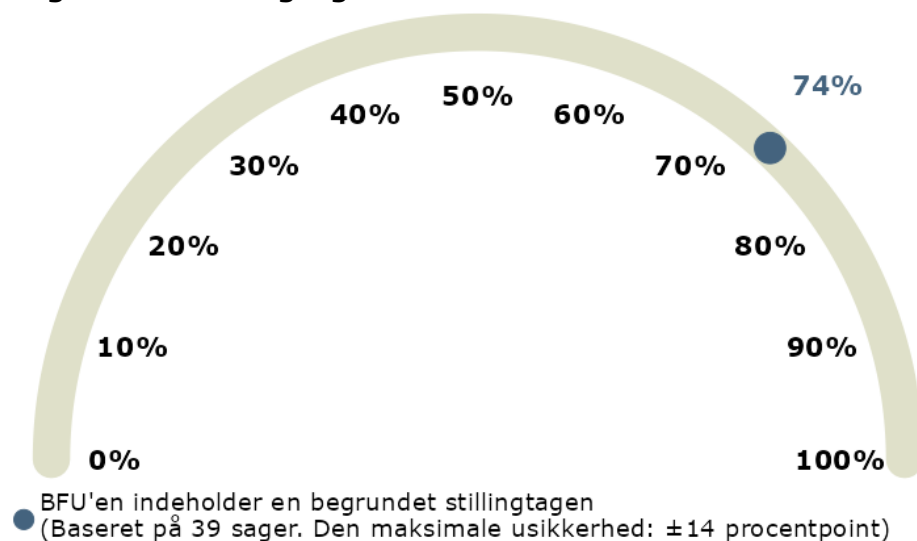
Kommunen skal ydermere så vidt muligt sørge for inddragelse af barnet i den børnefaglige undersøgelse. Det gælder uanset barnets alder, jf. § 5, stk. 2 og 3.

Resultat (baseret på 39 sager) I alle de afsluttede børnefaglige undersøgelser indgår der oplysninger fra barnet og i 92 procent af undersøgelserne indgår der oplysninger fra forældremyndighedsindehavere.

For forældremyndighedsindehavere ses, at i 5 procent stammer de fra oplysninger, der allerede forelå ved screeningen, hvilket gælder for 13 procent af oplysninger fra barnet. For både børn og forældremyndighedsindehavere ses 87 procent af oplysninger blev indhentet senere som led i den børnefaglige undersøgelse.

I de resterende 8 procent af sagerne indgår der ikke oplysninger fra forældremyndighedsindehavere i den børnefaglige undersøgelse. Ingen af disse skyldes, at det ikke har været muligt at indlede et samarbejde.

Figur 4.6 Indeholder den børnefaglige undersøgelse en begrundet stillingtagen?

Den børnefaglige undersøgelse indeholder en begrundet stillingtagen i flertallet af sagerne

Den børnefaglige undersøgelse skal indeholde en begrundet stillingtagen til, om der er behov for støtte, og hvilken form for støtte der i givet fald skal iværksættes. Hvis der allerede er støtte i gang, skal kommunen vurdere, om den skal fortsætte, ændres eller ophøre. Det fremgår af § 22, stk. 6.

Resultat (baseret på 39 sager) I 74 procent af de gennemgåede børnefaglige undersøgelser indeholder undersøgelsen en begrundet stillingtagen. I de resterende 26 procent indgår den ikke.

I 79 procent af de undersøgelser, hvor der fremgår en begrundet stillingtagen, peger kommunen på, at det er en støttende indsats efter § 32, der kan imødekomme barnets støttebehov.

5. Indsatser og iværksættelse

Dette kapitel handler om det skridt i sagsbehandlingen, hvor kommunen kan give et tilbud om tidligt forebyggende indsatser efter § 30 eller træffe afgørelse om støttende indsatser efter § 32. Støttende indsatser efter § 32 kan gives som sideløbende støtte, mens en afdækning eller børnefaglig undersøgelse er under udarbejdelse – eller de kan tilbydes, når afdækningen eller den børnefaglige undersøgelse er afsluttet.

I dette kapitel ser vi på, om de centrale lovkrav og bestemmelser i sagsbehandlingen i forbindelse med tilbud og afgørelser om indsats er opfyldt. Hvor vi i de forrige kapitler har fokuseret på sager, ser vi i dette kapitel på afgørelser, eftersom der kan være flere afgørelser på en sag. Der kan således både være en afgørelse om en sideløbende indsats og en efterfølgende afgørelse om ikke-sideløbende indsats i samme sag.

Få sager om anbringelser efter § 46

Blandt de 385 sager er kun 8 sager med afgørelser om anbringelser uden for hjemmet med samtykke efter § 46. Disse 8 sager indgår sammen med de øvrige sager i resultaterne for de indledende dele af sagsgennemgangen. Da der er meget få sager, afrapporterer vi ikke særskilt på resultater, der knytter sig til selve afgørelsen om anbringelser uden for hjemmet med samtykke, som vi gør i dette kapitel for resultater om tidligt forebyggende og støttende indsatser.

Opsamling på afsnit om Indsatser og iværksættelse

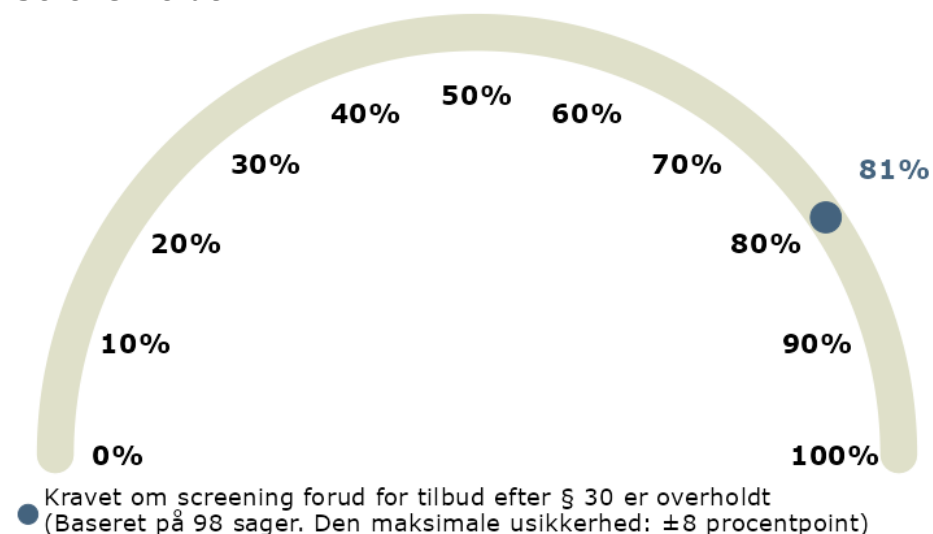
Kravet om en screening forud for tilbud efter § 30 er overholdt i 81 procent af sagerne.

Kravet om en udarbejdet afdækning eller børnefaglig undersøgelse forud for en afgørelse om støtte efter § 32 eller om en screening forud for en afgørelse, hvis den støttende indsats gives sideløbende med den faglige udredning, er overholdt i 86 procent af sagerne.

I 86 procent af afgørelserne om støttende indsats efter § 32 fremgår formålet med indsatsen af afgørelsen. I 70 procent af afgørelserne fremgår den forventede varighed af afgørelsen.

Tidligt forebyggende indsatser (§ 30)

Figur 5.1 Er lovkrav om screening forud for tilbud efter § 30 overholdt?

Familiebehandling er ikke at betragte som en forebyggende indsats efter § 30

Ankestyrelsen bemærker, at familiebehandling er en støttende indsats, der kan bevilliges efter § 32 og er ikke at betragte som en tidlig forebyggende indsats efter § 30. Derimod kan der gives familierettede indsatser efter § 30.

Kravet om screening forud for tilbud om tidligt forebyggende indsatser er overholdt i et flertal af sagerne

Forud for en beslutning om tidligt forebyggende indsats efter § 30, er der krav om en screening jf. § 18.

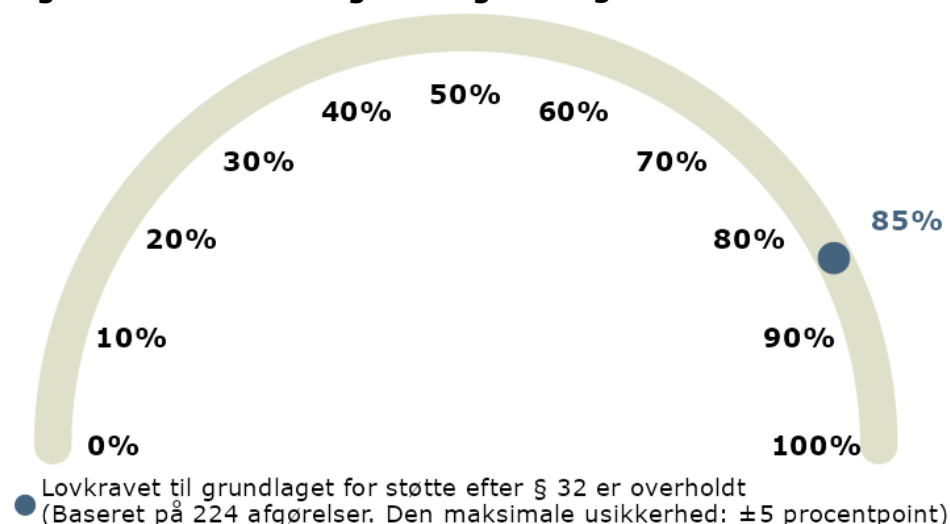
Resultat (baseret på 98 sager) I 81 procent af sagerne, hvor der er truffet beslutning om tidligt forebyggende indsats, er beslutningen truffet på baggrund af en screening. I de øvrige 19 procent er beslutningen truffet inden eller uden en screening, hvilket ikke er i overensstemmelse med lovgivningen.

Sagsgennemgangen viser, at der tilbydes tidligt forebyggende indsatser i form af eksempelvis psykologsamtaler, familiebehandling, samtaler med forældremyndighedsindehavere og barn eller støtte fra en ungekonsulent.

I 16 procent af sagerne er tilbud om tidligt forebyggende indsatser givet sideløbende med en afdækning eller en børnefaglig undersøgelse.

Støttende indsatser (§ 32)

Figur 5.2 Lovkrav til grundlaget for § 32

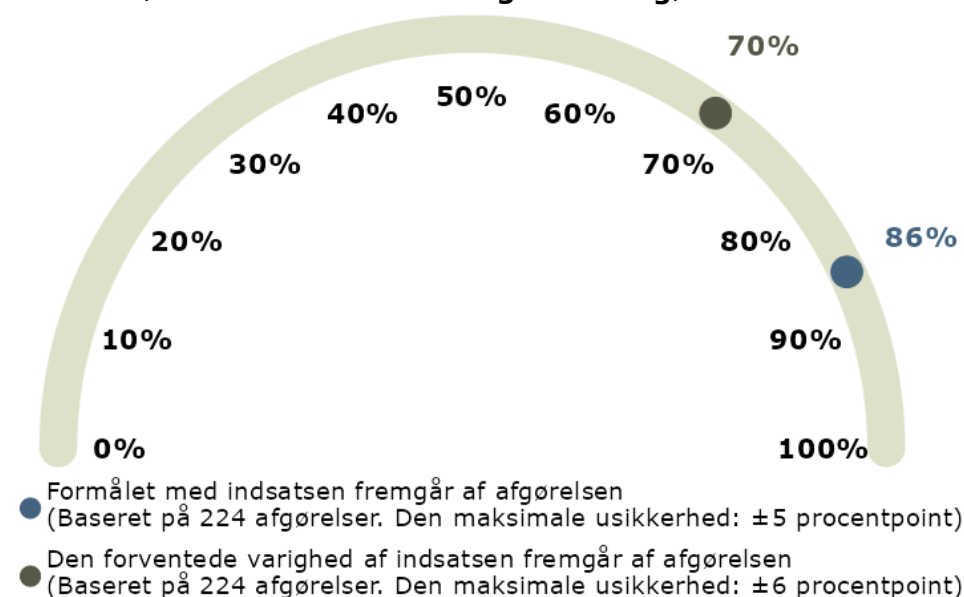
I yderligere 51 sager, hvor der er givet støtte efter § 32 sideløbende med en afdækning eller børnefaglig, ses det, at støtten fortsætter uændret efter, at afdækning/børnefaglig undersøgelse er afsluttet.

Krav om screening eller afdækning/børnefaglig undersøgelse forud for afgørelser om støttende indsatser er overholdt i et flertal af sagerne

Ved en afgørelse om støtte efter § 32 er der krav om, at der forud for afgørelsen skal være udarbejdet en afdækning eller en børnefaglig undersøgelse. Giver der støtte sideløbende med, at der udarbejdes en afdækning/børnefaglig undersøgelse er der krav om, at der forud for afgørelsen skal være lavet en screening.

Resultat (baseret på 224 afgørelser) I 85 procent af afgørelserne, hvor der er truffet afgørelse om støtte efter § 32, er kravet om, at der enten er foretaget en screening eller en afdækning/børnefaglig undersøgelse forud for afgørelsen overholdt. I 15 procent er der truffet en afgørelse efter § 32, uden en forudgående screening eller uden en afsluttet afdækning eller børnefaglig undersøgelse.

Figur 5.3 Fremgår formål med - og forventet varighed af – den støttende indsats efter § 32 af afgørelsen

Familiebehandling bevilges oftest som støttende indsatser efter § 32

Når vi ser på hvilke typer af indsatser, der bevilliges, er familiebehandling den mest udbredte. Den bevilliges i over halvdelen af sagerne. I ca. en fjerdedel af sagerne bevilliges kontaktperson og i knap 1 ud af 10 sager bevilliges praktisk pædagogisk støtte.

Dagtilbud, praktiktilbud, familieanbringelse og støtteophold ses kun bevilliget i få sager.

Krav om beskrivelse af formålet og den forventede varighed af indsatsen er overholdt i størstedelen af sagerne

Afgørelsen skal indeholde en beskrivelse af formålet med - og den forventede varighed af – indsatsen. Det fremgår af § 32, stk. 3.

Resultat (baseret på 224 afgørelser)

I 86 procent af sagerne er **formålet** med indsatsen beskrevet i afgørelsen, hvilket det ikke er i 14 procent af sagerne.

I 70 procent af sagerne er den **forventede varighed** af indsatsen beskrevet i afgørelsen, hvilket den ikke er i 30 procent af sagerne.

6. Opfølgning på indsatser

Dette kapitel handler om opfølgning på indsatser. Vi ser først på, om de centrale bestemmelser i sagsbehandlingen er opfyldt i relation til barnets plan/ungeplanen jf. §§ 91 og 108. Dernæst ser vi på, om bestemmelserne i § 95 om den første opfølgning på en eventuelt iværksat indsats er opfyldt.

Som i forrige kapitel fokuserer vi i dette kapitel også på afgørelser fremfor sager, eftersom der kan være flere afgørelser på en sag. Der kan således både være en afgørelse om en sideløbende indsats og en efterfølgende afgørelse om ikke-sideløbende indsats i samme sag.

Opsamling på afsnit om opfølgning på indsatser

Planer: I 16 procent af sagerne, hvor der er truffet afgørelse om en indsats, er der enten udarbejdet en plan, eller der ses en vurdering af, at der ikke er behov for en plan. I 81 procent af sagerne har kommunerne ikke udarbejdet en barnets plan/ungeplan og har heller ikke taget stilling til, om der er behov for at udarbejde en. I to procent ses ikke udarbejdet en plan, hvor der burde have været udarbejdet en.

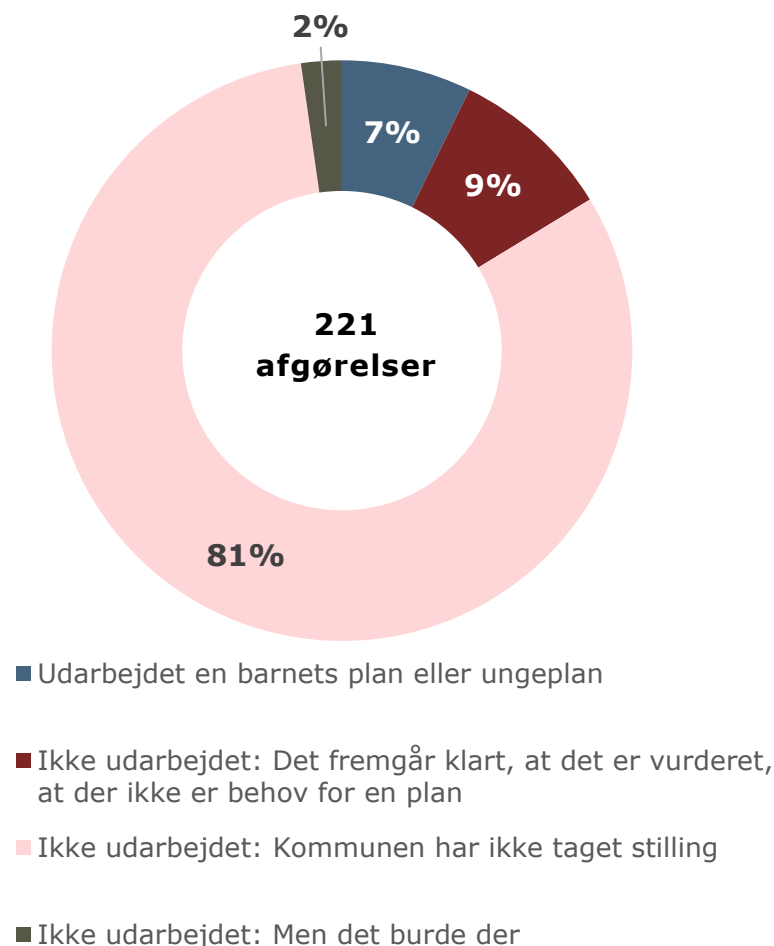
Opfølgninger: Tidsfristen for første opfølgning på iværksatte indsatser efter § 32 overholdes i 49 procent af afgørelserne.

I 62 procent af afgørelserne, hvor første opfølgning er foretaget, er der truffet beslutning om den fremtidige opfølgning, og den er også begrundet overfor forældremyndighedsindehaverne i 55 procent af afgørelserne. Den begrundes kun i 25 procent af afgørelserne overfor barnet.

I 67 procent af opfølgningerne foretages en vurdering af, om der er behov for justering af indsats eller for at foretage afdækning/ børnefaglig undersøgelse. I 6 procent foretages også en vurdering af behov for justering af planen.

Barnets plan og ungeplan

Figur 6.1 Er der udarbejdet en barnets plan eller ungeplan?

Note: Den maksimale usikkerhed: ± 5 procentpoint. At tallene ikke summeres til 100 skyldes afrunding.

Der ses få udarbejdede planer og i et stort flertal af sagerne tages ikke stilling til behov for en plan

Kommunen skal tage stilling til, om der skal udarbejdes en barnets plan, når kommunen træffer afgørelse om indsatser efter § 32, stk. 1. Det fremgår af § 91, stk. 1, i barnets lov.

Kommunen skal ifølge § 108 tage stilling til, om der skal udarbejdes en ungeplan i blandt andet følgende tilfælde:

- 1) Når en ung, der har en barnets plan efter § 91, fylder 16 år.*
- 2) Når en ung, der modtager støtte efter § 32, stk. 1, hvor kommunen har vurderet, at der ikke skulle udarbejdes en barnets plan efter § 91, fylder 16 år.*
- 3) Når der træffes afgørelse om støtte efter § 32 til en ung, der er fyldt 16 år, og som ikke tidligere har modtaget støtte efter § 32, stk. 1.*

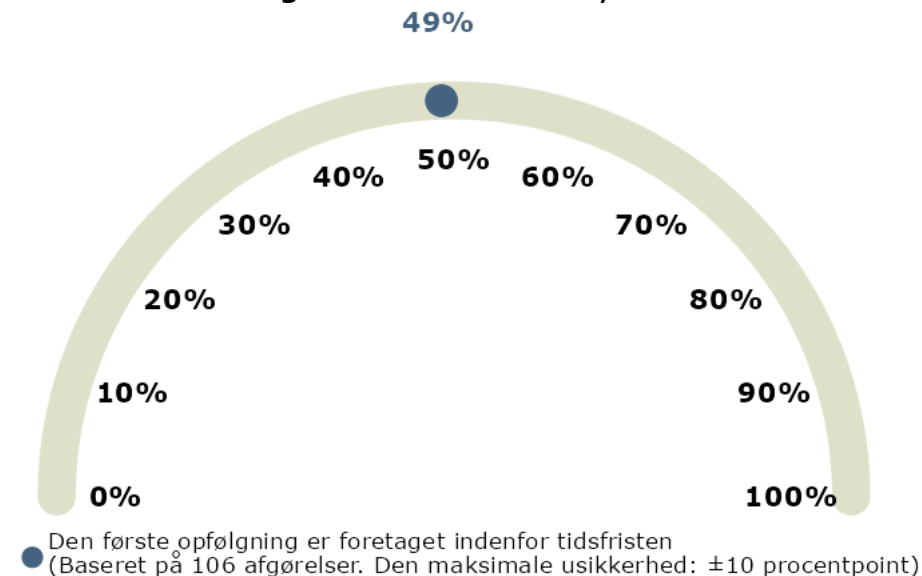
Hvis kommunen vurderer, at der er behov for at udarbejde en plan, skal planen ligge senest tre måneder efter afgørelsen om indsatsen.

Resultat (baseret på 221 afgørelser) I syv procent af sagerne, hvor der er truffet afgørelse om en indsats, er der udarbejdet en plan. I de sager, hvor der ikke er udarbejdet en plan, fremgår det i ni procent af sagerne klart, at kommunen har vurderet, at der ikke var behov for en plan.

I 81 procent er der ikke udarbejdet en plan, og det fremgår ikke af sagen, at kommunen har foretaget en socialfaglig vurdering af behovet for en plan. I to procent af sagerne burde der på tidspunktet for sagsgennemgangen være udarbejdet en plan. I de sager har kommunen taget stilling til, at den skulle udarbejdes, men har endnu ikke udarbejdet den, og der er gået mere end tre måneder efter afgørelsen om indsats blev truffet.

Opfølgning på iværksatte indsatser

Figur 6.2 Er lovkrav til, hvornår den første opfølgning af en indsats efter § 32 skal finde sted, overholdt?

Der er truffet afgørelse om støttende indsats efter § 32 i 224 sager, hvoraf indsatsen er iværksat i 165 sager. Heraf kan vi i 106 sager vurdere, om lovkravene for opfølgning er opfyldt. Enten fordi tidsfristen for, hvornår der burde være foretaget en opfølgning er opfyldt, eller fordi der er gennemført en opfølgning på indsatsen.

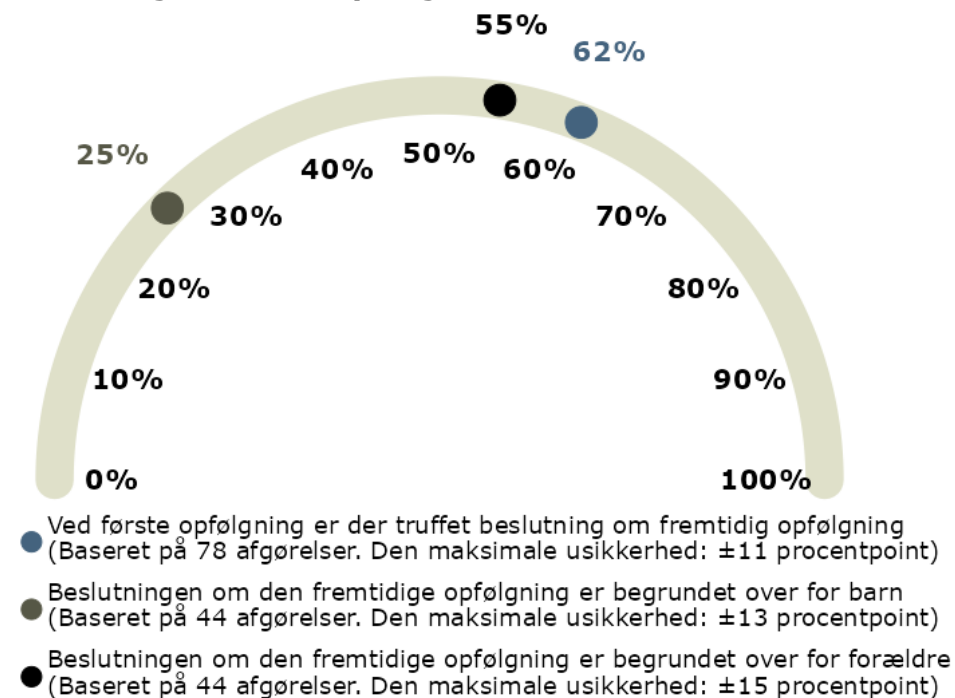
Tidsfrist for første opfølgning på indsatser efter § 32 overholdes i knap halvdelen af afgørelserne.

Efter § 95 i barnets lov, skal kommunen følge op på barnets trivsel og udvikling, når der er iværksat indsats efter blandt andet § 32 (støttende indsats). Det gælder også, selvom indsatsen er iværksat sideløbende med en igangværende afdækning eller børnefaglig undersøgelse. Den første opfølgning på en iværksat indsats skal finde sted på det tidligste af følgende to tidspunkter:

- Når afdækning eller den børnefaglige undersøgelse er afsluttet (hvis indsatsen er iværksat sideløbende med afdækning eller undersøgelse)
- 3 måneder efter iværksættelse af indsatsen

Resultat (baseret på 106 afgørelser) I 49 procent af sagerne er der gennemført en opfølgning inden for tidsfristen. I de resterende 51 procent af sagerne er der enten ikke gennemført en opfølgning, selvom der burde, eller også er der gennemført en opfølgning, men den lovpligtige tidsfrist er overskredet.

Figur 6.3 Er der ved første opfølgning truffet beslutning om fremtidig opfølgning og er den begrundet overfor barnet og forældremyndighedsindehaver?

Lovkrav i forbindelse med den første opfølgning

Samlet set er der foretaget en opfølgning i 78 sager. Det er de sager, vi her undersøger.

I lidt over halvdelen af afgørelserne, hvor den første opfølgning er foretaget, er der også truffet beslutning om den fremtidige opfølgning

Kommunen skal i forbindelse med den første opfølgning træffe beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen. Det fremgår af § 95, stk. 3 i barnets lov.

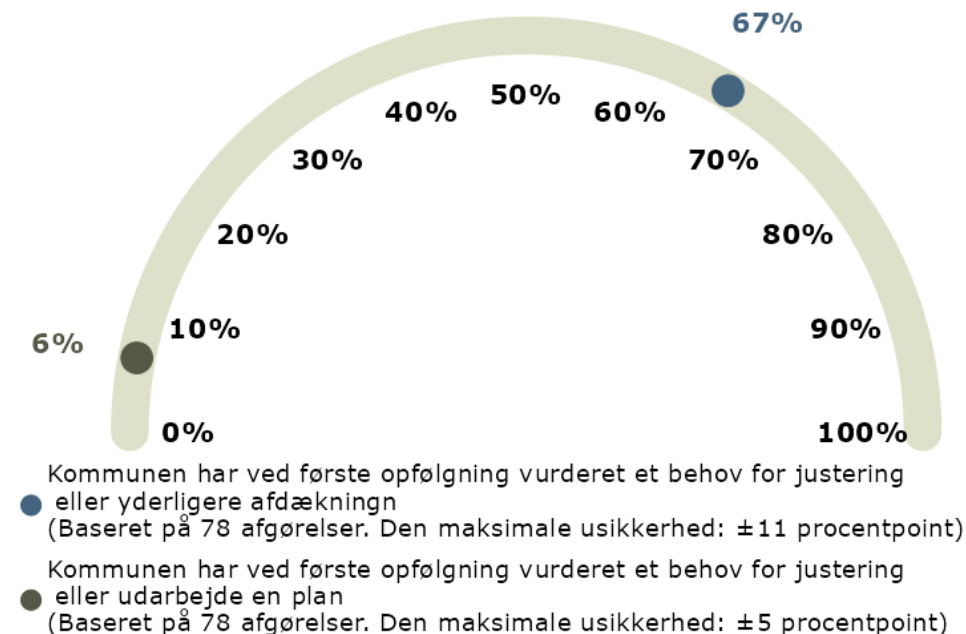
Resultat (baseret på 78 afgørelser) I 62 procent af afgørelserne er der ved første opfølgning truffet en beslutning om den fremtidige opfølgning. Dette er ikke sket i de resterende 38 procent.

Beslutningen om fremtidig opfølgning begrundes overfor forældremyndighedsindehavere i halvdelen af sagerne og over for barnet i en fjerdedel af sagerne

Kommunen skal begrunde sin beslutning om den fremtidige opfølgning overfor både barnet samt forældremyndighedsindehavere. Det fremgår af § 95, stk. 3.

Resultat (baseret på 44 afgørelser) I 55 procent af afgørelserne er beslutningen om fremtidige opfølgning begrundet overfor **forældremyndighedsindehavere**. I 25 procent af afgørelserne er beslutningen om fremtidige opfølgning begrundet overfor **barnet**.

Figur 6.4 Er der ved første opfølgning foretaget vurdering af behovet for justering i indsats, for afdækning/børnefaglig undersøgelse eller for plan for barnet/ungeplan

I to tredjedele af sagerne ses en vurdering af behov for justering af indsats eller yderligere undersøgelse, men der ses sjældent vurdering af behov for (justering af) en plan

Ifølge § 95, stk. 4, skal kommunen ved den løbende opfølgning vurdere, om indsatsen fortsat passer til barnets behov. Der skal tages stilling til, om indsatsen skal justeres, eller om der er behov for yderligere undersøgelser. Kommunen skal også vurdere om der er behov for at udarbejde eller revidere barnets plan eller ungeplan.

Resultat (baseret på 78 afgørelser) I 67 procent af afgørelserne er der ved første opfølgning foretaget en vurdering af **behov for justering af indsats eller behov for at foretage afdækning eller børnefaglig undersøgelse**, mens dette ikke er sket i de resterende 33 procent.

I seks procent af afgørelserne er der ved første opfølgning foretaget en vurdering af **behov for justering af plan eller for at udarbejde en plan**, mens dette ikke er sket i de resterende 94 procent.

7. Sagsbehandlingstid

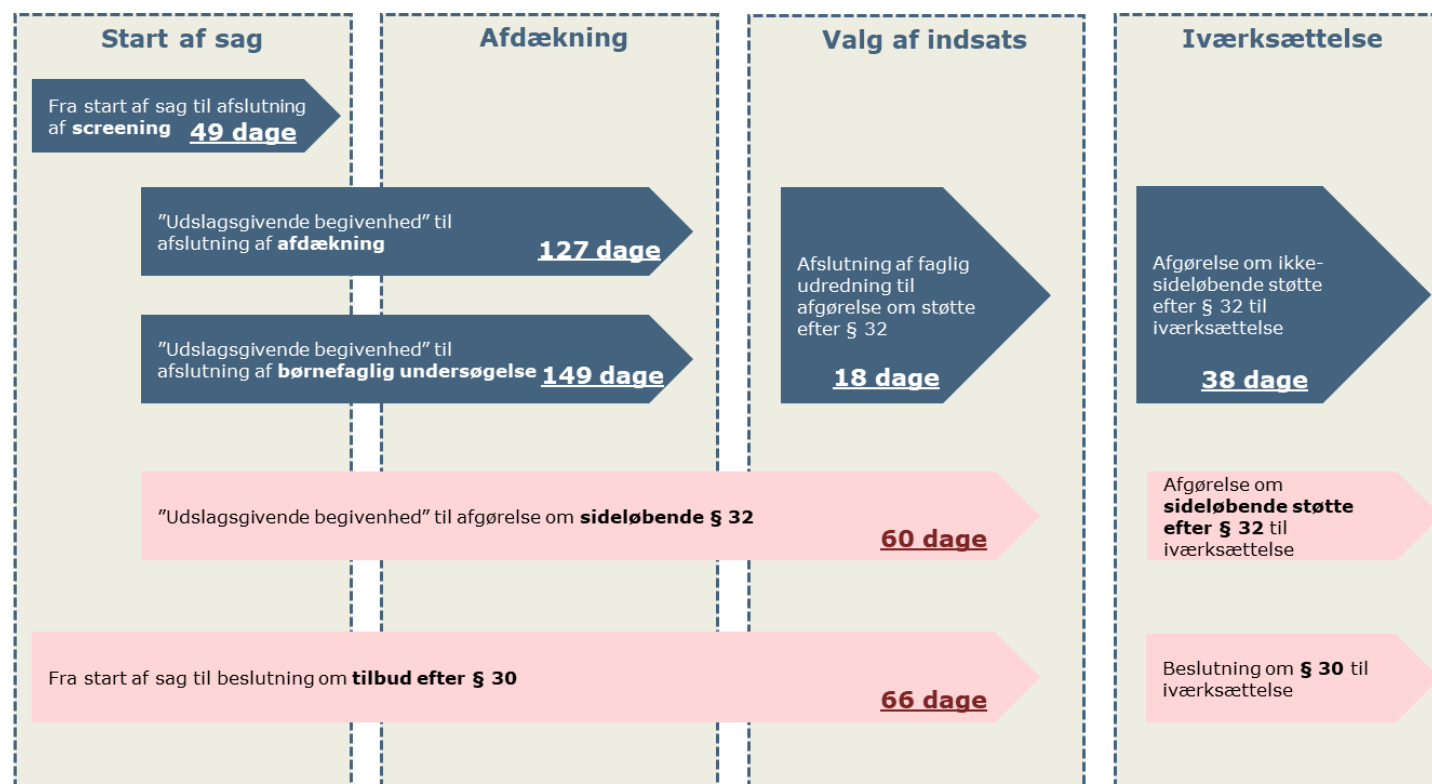
Overblik over den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for centrale skridt i sagsbehandlingen

Intentionen med barnet lov har blandt andet været at sikre en tidligere og hurtigere indsats. Screeningen og muligheden for at igangsætte en afdækning i stedet for en børnefaglig undersøgelse er eksempelvis nye tiltag, der er indført med dette mål i sigte.

Figuren viser de fire skridt vi måler sagsbehandlingstiden på i dette kapitel. Figuren giver et samlet overblik over den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i de forskellige skridt i sagen.

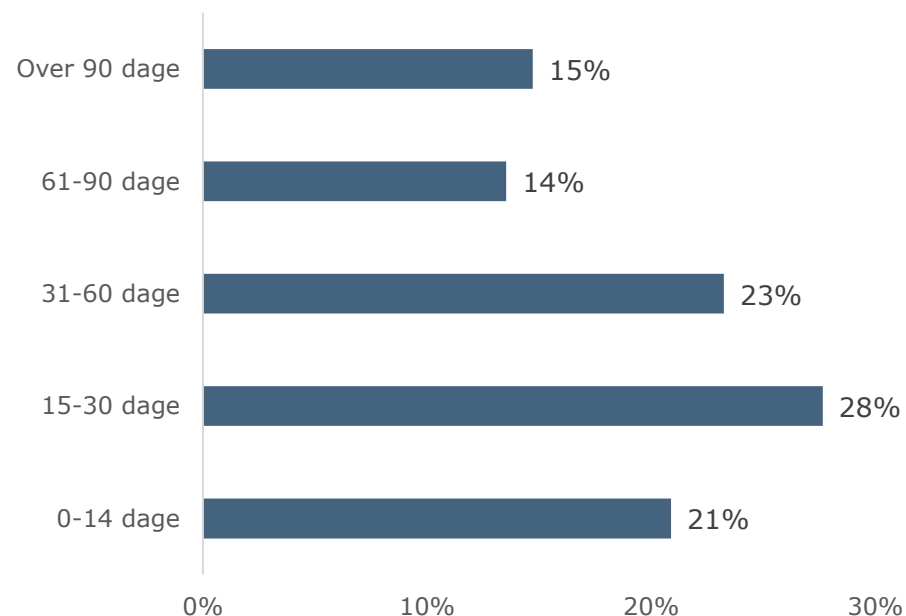
De gennemsnitlige sagsbehandlingstider dækker over en større variation på tværs sagerne, som kan læses af de følgende sider.

Jf. barnets lov er der en fire-måneders frist for gennemførsel af den børnefaglige undersøgelse. Der er ikke samme præcise tidsfrister for screening, afdækning og iværksættelse af indsatser. I dette kapitel ser vi alene på sagsbehandlingstiderne, uagtet om der er lovkrav til tidsfrister.

Sagens start – hvor lang tid tager det at foretage en screening

Figur 7.1 Sagsbehandlingstid fra opstart af sag til der ligger en færdig screening

Note: Baseret på 340 sager. At tallene ikke summeres til 100 skyldes afrunding.
Den maksimale usikkerhed: ± 5 procentpoint

I knap halvdelen af sagerne bliver sagen screenet inden for 30 dage, og i 29 procent går der mere end 60 dage

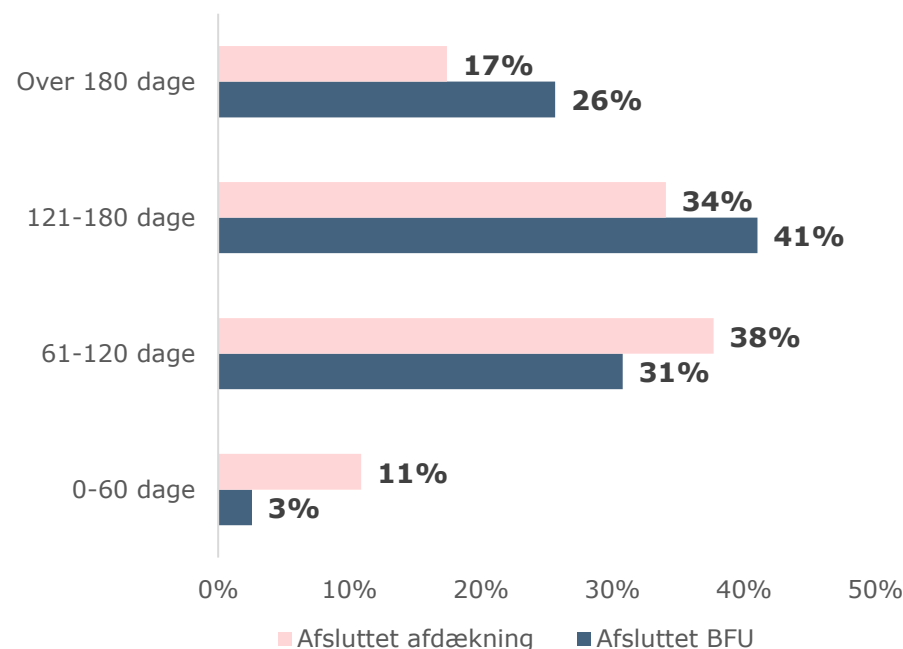
Resultat (baseret på 340 sager): Antallet af dage fra sagens start til tidspunkt for screening varierer mellem 0 og 248 dage. For 49 procent af sagerne sker det inden 30 dage. For 37 procent går der mellem 31 og 90 dage, for 15 procent af sagerne går der mere end 90 dage².

49 dage går der i gennemsnit fra opstart af sag til dato for screening. Det svarer til syv uger.

² At tallene ikke summeres til 100 skyldes afrunding.

Afdækning og børnefaglig undersøgelse - sagsbehandlingstid

Figur 7.2 Sagsbehandlingstid fra "udslagsgivende begivenhed" til afslutning af afdækning og børnefaglig undersøgelse

Note: Baseret på hhv. 138 sager med afsluttede afdækninger og 39 sager med afsluttede børnefaglige undersøgelser. Den maksimale usikkerhed er hhv. ± 8 og ± 15 procentpoint for afsluttede afdækninger og afsluttede børnefaglige undersøgelser.

³ Ved "udslagsgivende begivenhed" forstås den dato, hvor kommunen er blevet opmærksomme på, at barnet kunne have et behov for særlig støtte efter barnets lov. Det vil ofte være i forbindelse med underretningen, men kan også være i forbindelse med oplysninger, som kommunen får senere.

I mere end halvdelen af sagerne, går der over 120 dage, før afdækningen er afsluttet

Resultat, afdækning (baseret på 138 sager) Antallet af dage fra den udslagsgivende begivenhed³ til afslutning af afdækning varierer mellem 15 og 254 dage. I 11 procent af sagerne sker det inden for 60 dage. I 38 procent går der op til 120 dage. I 34 procent går der mellem 121 og 180 dage, og i 17 procent af sagerne går der over 180 dage.

127 dage går der i gennemsnit fra den udslagsgivende begivenhed til afslutning af afdækning. Det svarer til cirka fire måneder.

I to tredjedele af sagerne, går der over 120 dage, før den børnefaglige undersøgelse er afsluttet

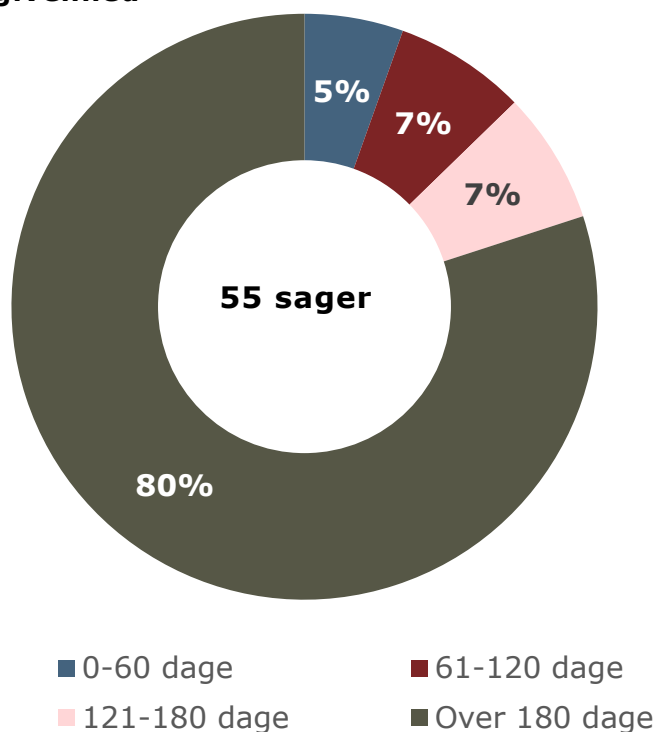
Resultat, børnefaglig undersøgelse (baseret på 39 sager) Antallet af dage fra den udslagsgivende begivenhed til afslutning af den børnefaglige undersøgelse varierer mellem 54 og 239 dage. I 34 procent af sagerne sker det inden for 120 dage, i 41 procent sker det på mellem 120 og 180 dage og i 26 procent af sagerne går der over 180 dage⁴.

149 dage går der i gennemsnit fra den udslagsgivende begivenhed til afslutning af den børnefaglige undersøgelse. Det svarer til 4,8 måneder.

⁴ At tallene ikke summeres til 100 skyldes afrunding.

Foreløbig sagsbehandlingstid for de ikke-afsluttede afdækninger

Figur 7.3 Foreløbig sagsbehandlingstid for de ikke afsluttede afdækninger – målt fra den udslagsgivende begivenhed

Note: Den maksimale usikkerhed: ± 11 procentpoint. At tallene ikke summeres til 100 skyldes afrunding.

I 55 sager ligger der på tidspunkt for måleperiodens afslutning (16. juli 2025) ikke en afsluttet afdækning. For disse sager er sagsbehandlingstiden beregnet fra udslagsgivende begivenhed til 16. juli 2025. Det er de sager, vi her undersøger.

I et stort flertal af sagerne er der gået mere end 180 dage fra den udslagsgivende begivenhed uden, at afdækningen er færdig

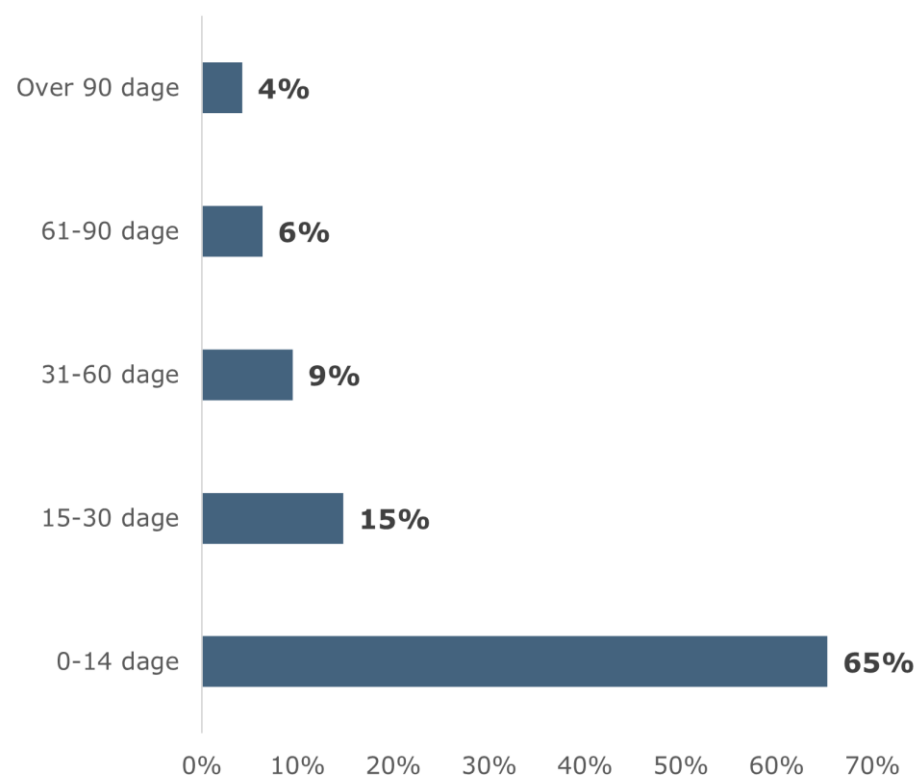
Resultat (baseret på 55 sager) Antallet af dage fra sagen oprettes til tidspunktet for måleperiodens afslutning varierer mellem 23 og 255 dage. I 80 procent af sagerne er der gået mere end 180 dage svarende til mere end seks måneder - uden, at afdækningen er færdig.

I ca. halvdelen af sagerne er der givet enten forebyggende (§ 30) eller støttende indsatser (§ 32). I nogle få sager gives der både forebyggende og støttende indsatser. I langt de fleste tilfælde, hvor der er givet forebyggende indsatser, er indsatsen allerede sat i gang. Det samme gælder for lidt over halvdelen af sagerne med støttende indsatser.

Men i den anden halvdel af de 55 sager, hvor der ses en igangværende afdækning, ses ikke, at der er tilbudt hverken forebyggende eller sideløbende støttende indsatser i perioden.

Valg af indsats - hvor hurtigt træffes beslutning/afgørelse om indsats

Figur 7.4 Sagsbehandlingstid fra afslutning af afdækning/børnefaglig undersøgelse til afgørelse om støttende indsats (§ 32)

Note: Baseret på 13 sager med børnefaglig undersøgelse og 82 sager med afdækning. Den maksimale usikkerhed: ± 10 procentpoint

Hvor lang tid går der fra en afdækning/børnefaglig undersøgelse er færdig, til der træffes afgørelse om støttende indsats efter § 32?

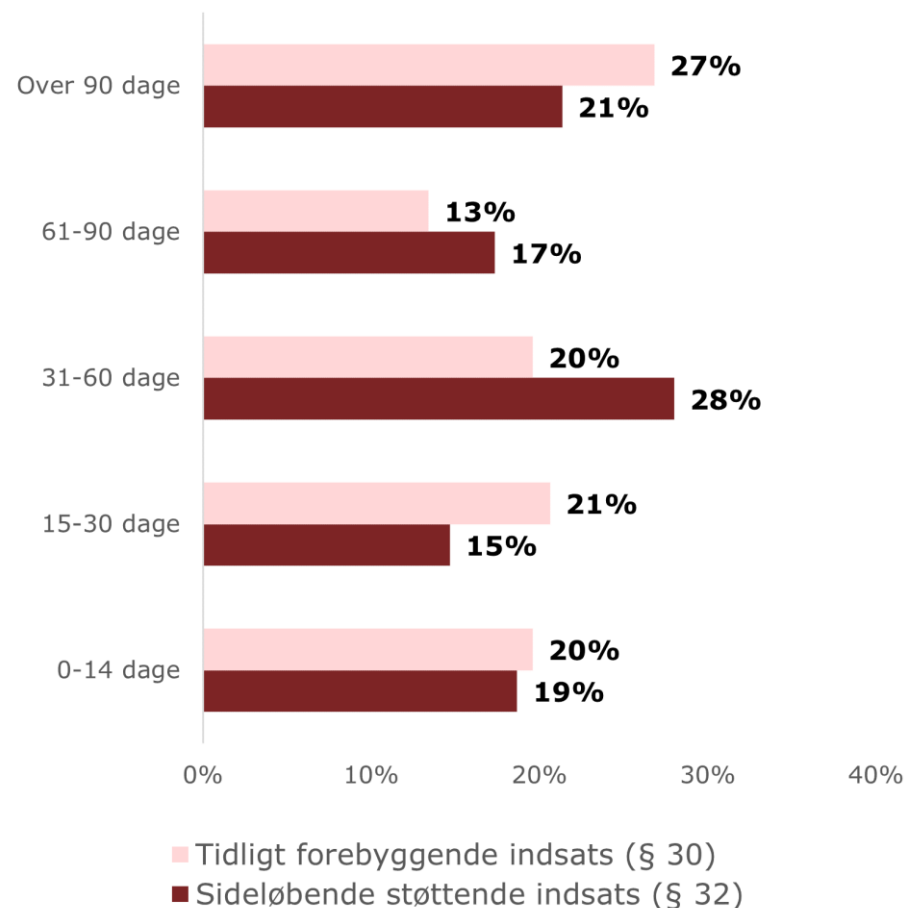
I 13 sager indgår en afsluttet børnefaglig undersøgelse og i 82 sager en afsluttet afdækning. Det er de 95 sager, vi her undersøger.

Resultat (baseret på 95 sager) Antallet af dage fra afslutning af afdækning/børnefaglig undersøgelse til afgørelse efter § 32 varierer mellem 0 og 126 dage.

I 65 procent af sagerne træffes afgørelsen inden 14 dage. I 24 procent går der mellem 15 og 60 dage. I de sidste 11 procent går der 61 dage eller mere før, der træffes en afgørelse.

18 dage går der i gennemsnit fra afdækningen eller den børnefaglige undersøgelse er afsluttet til, der træffes afgørelse om en støttende indsats.

Figur 7.5 Sagsbehandlingstid fra start af sag til beslutning efter § 30 og afgørelse om sideløbende støttende indsats efter § 32

Note: Baseret på hhv. 97 og 75 sager, for § 30 og sideløbende § 32

At tallene ikke summeres til 100 skyldes afrunding.

Den maksimale usikkerhed: ±10 procentpoint.

Hvor lang tid går der fra start af sag til beslutning om forebyggende indsats efter § 30 eller afgørelse om støttende indsats efter § 32, der gives sideløbende med en afdækning/børnefaglig undersøgelse?

Resultat, § 30 (baseret på 97 sager) Antallet af dage fra opstart af sag til beslutning, jf. § 30 varierer mellem 0 og 247 dage. I 20 procent af sagerne sker det inden 14 dage. I 41 procent af sagerne går der mellem 15 og 60 dage, og i 40 procent går der mere end 60 dage⁵.

66 dage går der i gennemsnit fra opstart af sag, til der træffes beslutning om at give tilbud om tidligt forebyggende indsats efter § 30.

Resultat, § 32 sideløbende (baseret på 75 sager) Antallet af dage fra udslagsgivende begivenhed til afgørelse, jf. § 32 varierer mellem 0 og 226 dage.

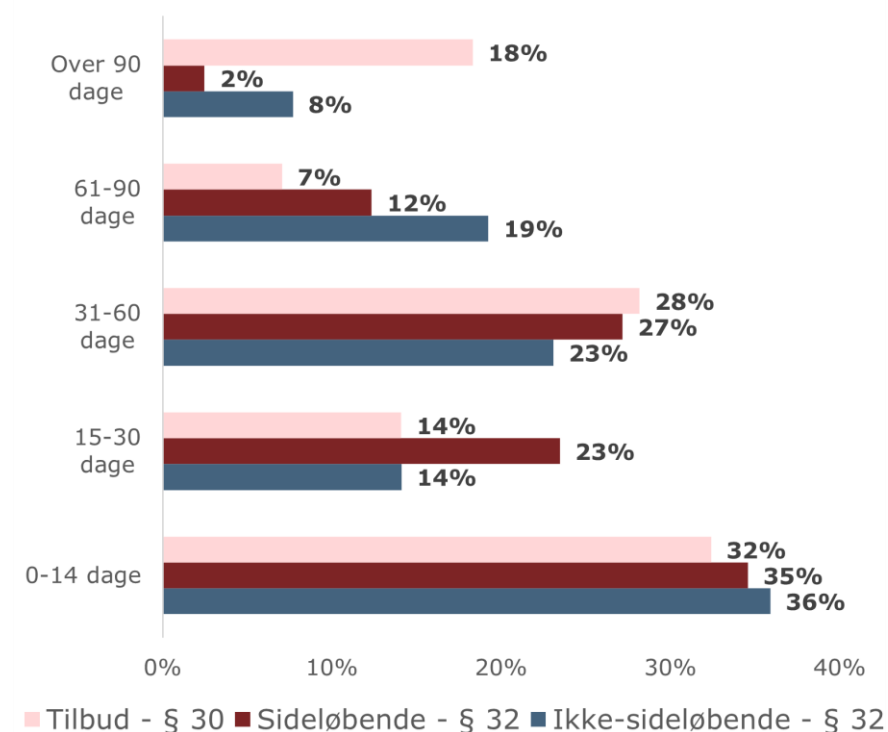
I 19 procent af sagerne træffes afgørelse om sideløbende støtte inden 14 dage. I 43 procent af sagerne går der mellem 15 dage og 60 dage. I 17 procent går der mellem 61 og 90 dage, og i 21 procent går der mere end 90 dage.

60 dage går der i gennemsnit fra den udslagsgivende begivenhed til afgørelse om at give en støttende indsats sideløbende med, at der foretages afdækning eller børnefaglig undersøgelse.

⁵ At tallene ikke summeres til 100 skyldes afrunding.

Iværksættelse af indsats – Hvor hurtigt iværksættes indsatsen efter beslutning/afgørelse er truffet

Figur 7.6 Tid fra beslutning/afgørelse om tilbud eller støtte efter §§ 30 og 32 til iværksættelse

Note: § 30 er baseret på 71 sager. Den maksimale usikkerhed: ± 11 procentpoint. Sideløbende er baseret på 81 sager. Den maksimale usikkerhed: ± 10 procentpoint. Ikke-sideløbende er baseret på 78 sager. Den maksimale usikkerhed: ± 11 procentpoint.

Der er truffet beslutning/afgørelse i 322 sager. Heraf er tilbud eller støtte iværksat i 230 sager. Det er disse 230 sager, hvor tiden fra afgørelse til iværksættelse af indsats kan beregnes.

I cirka en tredjedel af tilbud/afgørelser efter §§ 30 og 32 iværksættes indsatsen indenfor 14 dage - i cirka en fjerdedel sker det først efter 61 dage eller mere.

Resultat, tilbud efter § 30 (baseret på 71 sager) Antallet af dage fra beslutning om tilbud om en tidligt forebyggende indsats efter § 30 til iværksættelse af indsats varierer mellem 0 og 370 dage. I en tredjedel af sagerne sker det inden 14 dage. I en fjerdedel af sagerne går der mere end 60 dage, før indsatsen iværksættes.

49 dage går der i gennemsnit, fra der gives et tilbud om tidligt forebyggende indsats efter § 30, til indsatsen iværksættes.

Resultat, afgørelser efter § 32 (baseret på 78 sager)

Antallet af dage fra der bliver truffet afgørelse om en indsats efter § 32, som er truffet på baggrund af afsluttet afdækning eller børnefaglig undersøgelse, til indsatsen iværksættes varierer mellem 0 og 169 dage. I 36 procent af sagerne iværksættes indsatsen indenfor 14 dage, i 37 procent af sagerne iværksættes indsatsen indenfor 15-60 dage, mens der i 27 procent af sagerne går mere end 61 dage.

38 dage går der i gennemsnit fra afgørelsen om en ikke-sideløbende støttende indsats til iværksættelsen af indsatsen.

Resultat, sideløbende efter § 32 (baseret på 81 sager)

Antallet af dage fra afgørelse om en indsats efter § 32, der træffes sideløbende med, at der foretages afdækning eller børnefaglig undersøgelse, til iværksættelse af indsats varierer mellem 0 og 153 dage. I 35 procent af sagerne ses iværksættelse indenfor 14 dage, mens det i 50 procent af sagerne sker indenfor 15-60 dage og i 14 procent af sagerne går der mere end 61 dage⁶.

30 dage går der i gennemsnit, fra afgørelsen om en sideløbende støttende indsats til iværksættelsen af indsatsen.

⁶ At tallene ikke summeres til 100 skyldes afrunding.

8. Inddragelse af barnet

Efter § 5 stk. 3, i barnets lov skal barnets holdning og synspunkter tilvejebringes og inddrages løbende ved samtaler og anden direkte kontakt, inden der træffes beslutninger eller afgørelser om barnets forhold. Eftersom Ankestyrelsens principmeddelelser (8-25, 9-25 og 3-26) om inddragelseskravet i barnets lov først blev offentliggjort efter indkaldelsen af sager til Børnesagsbarometret, undlader vi i 2026 at forholde os til, hvorvidt kravet om inddragelse i § 5 er overholdt i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis.

For at tegne et billede af omfanget af kommunens kontakt med barnet har dette kapitel fokus på:

- Hvor mange gange kommunen har været i kontakt med barnet på tværs af - og i hver af de fire skridt i - sagsflowet
- Hvordan kontakten med barnet ved tilbud efter § 30 og afgørelser efter § 32 håndteres

Opsamling på afsnit om Inddragelse af barnet

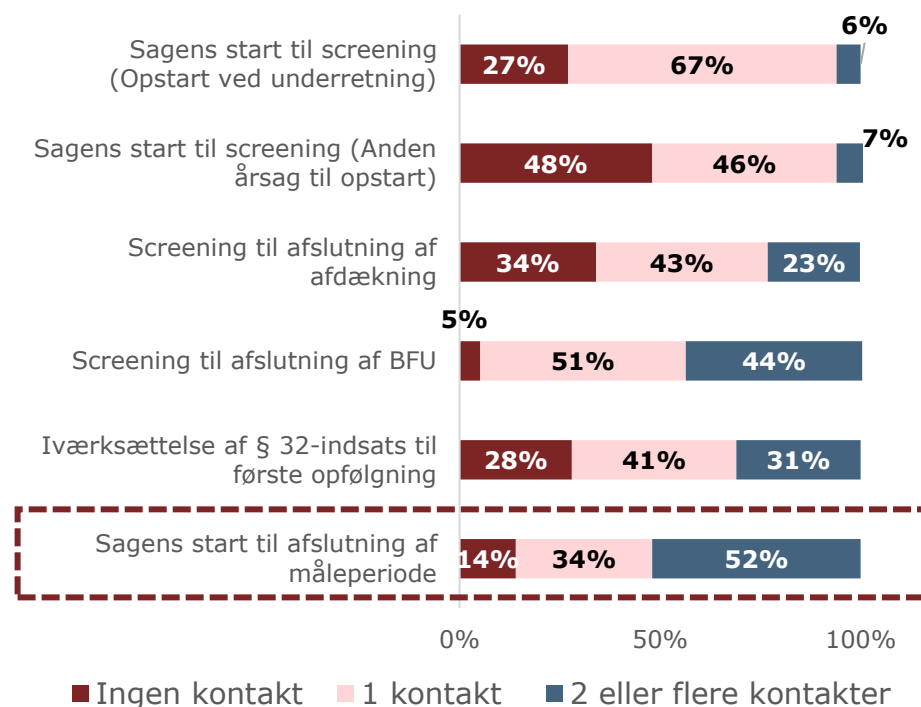
Ved afdækninger indgår oplysninger direkte fra barnet i 88 procent af sagerne. I 31 procent af afdækningerne er oplysningerne indhentet inden screeningen og altså ikke særskilt til brug for afdækningen. Ved børnefaglige undersøgelser indgår oplysninger fra barnet i alle sager. I 13 procent af de børnefaglige undersøgelser er oplysningerne indhentet inden screeningen.

Fra sagens start til afslutning af måleperioden har der i 14 procent ikke været kontakt med barnet, i 34 procent én kontakt og i 52 procent to eller flere kontakter. Når kommunerne ikke har kontakt med barnet i et af sagsskridtene, ser vi ikke, at kommunerne forholder sig til den manglende kontakt.

I 67 procent af sager med forebyggende indsatser (§ 30) tales der med barnet inden tilbuddet, og i 32 procent ses ingen kontakt med barnet. I 74 procent af sager med støttende indsatser (§ 32) tales der med barnet inden afgørelsen, og i 26 procent ses ingen kontakt med barnet.

Antal kontakter gennem sagsskridtene

Figur 8.1 Antal kontakter mellem barnet og sagsbehandleren i de enkelte sagsskridt

Note: Fra sagens start til screening er baseret på 269 sager ved opstart ved underretning (maksimal usikkerhed ± 6 procentpoint) og 71 sager ved anden årsag til opstart (maksimal usikkerhed: ± 12 procentpoint). Fra screening til afslutning af afdækning er baseret på 138 sager (maksimal usikkerhed: ± 8 procentpoint). Fra screening til afslutning af afdækning er baseret på 78 sager (maksimal usikkerhed: ± 16 procentpoint). Fra screening til afslutning af børnefaglig undersøgelse er baseret på 39 sager (maksimal usikkerhed: ± 16 procentpoint). Fra iværksættelse af § 32-indsats til første opfølgning er baseret på 78 sager (maksimal usikkerhed: ± 11 procentpoint). Sagens start til afslutning af måleperiode er baseret på 385 sager (maksimal usikkerhed: ± 5 procentpoint).

Antal kontakter mellem barnet og sagsbehandleren på tværs af sagsskridt

Ankestyrelsen har optalt, hvor mange gange, der har været direkte kontakt med barnet. Kontakt med barnet er defineret som at kunne være både mundtlig (fysisk, telefonisk eller digitalt), skriftlig eller via observationer og forudsætter gensidighed. Med "gensidighed" menes, at der i sagen kan være eksempler på, at rådgiver har forsøgt kontakt til barnet, men ikke er lykkedes med at få en reaktion fra barnet. Disse forsøg er ikke talt med i antallet af kontakter. Det skal bemærkes, at barnet eller den unge ikke har pligt til at reagere på kommunens forsøg på kontakt eller til at deltage i oplysningen af sagen.

Sagsgennemgangen viser, at kontakten oftest sker som samtale, enten fysisk eller telefonisk. Når sagen oprettes som underretning, ses i 73 procent af sagerne mindst én kontakt med barnet fra sagens start til screening, mens der i 27 procent ikke er nogen kontakt. Når sagen oprettes ved henvendelse eller ansøgning, har der i 52 procent af sagerne været én eller flere kontakter med barnet, mens der i 48 procent ikke har været nogen kontakt.

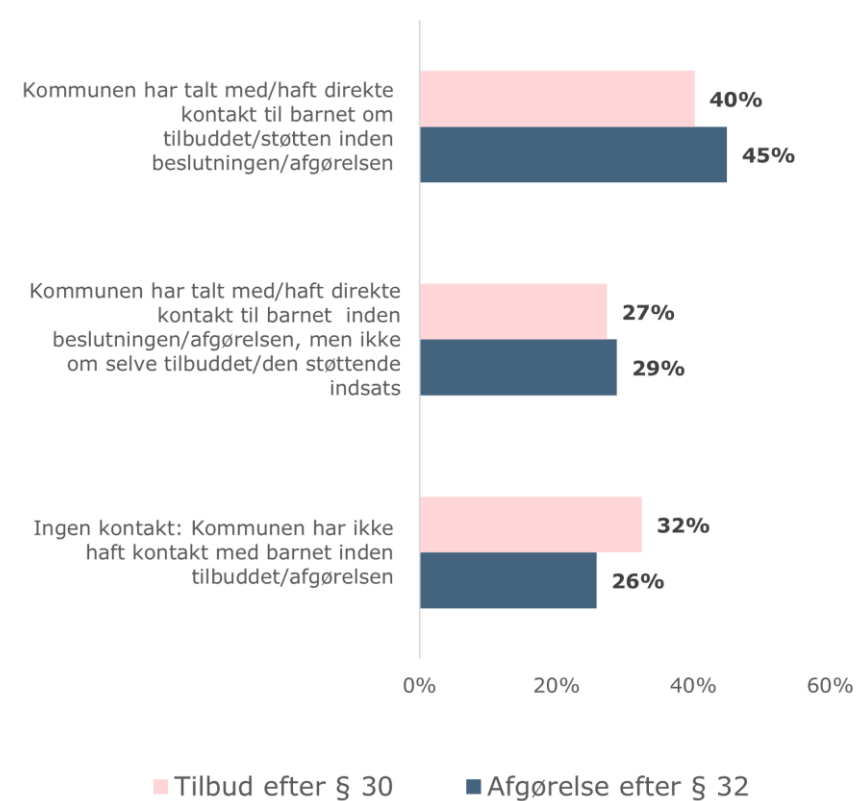
Fra screening til afslutning af afdækning ses i 66 procent af sagerne mindst én kontakt med barnet, mens der i 34 procent ikke ses at have været nogen kontakt. I perioden fra screening til afslutning af den børnefaglige undersøgelse ses i 95 procent mindst én kontakt med barnet, og 5 procent ses ingen kontakt.

Ved iværksættelse af § 32-indsats til første opfølgning har der i 72 procent af sagerne været mindst én kontakt med barnet, mens der i 28 procent af sagerne ikke ses at have været nogen kontakt.

En samlet opgørelse for hele sagsforløbet fra sagens start til afslutning af måleperioden viser, at der i 14 procent af sagerne ikke har været kontakt med barnet på noget tidspunkt i sagsforløbet, i 34 procent af sagerne har der været én kontakt og i 52 procent af sagerne har der været to eller flere kontakter. Sagsgennemgangen viser, at kommunerne oftest ikke forholder sig til, at der ikke indgår kontakt med barnet i de enkelte sagsskridt.

Hvordan har kommunen håndteret kontakt med barnet inden tilbud eller afgørelse om indsats

Figur 8.2 Kommunens kontakt med barnet ved tidligt forebyggende indsatser efter § 30 og støtte efter § 32

Note: § 30 er baseret på 117 afgørelser. Maksimal usikkerhed ± 9 procentpoint. § 32 er baseret på 224 afgørelser. Maksimal usikkerhed ± 7 procentpoint

I knap halvdelen af sagerne er der kontakt med barnet i forbindelse med afgørelser

Resultat, § 30 (baseret på 117 tilbud) I sager, hvor der er givet tilbud efter § 30, viser figuren, at kommunen i 40 procent af sagerne har talt med eller haft direkte kontakt til barnet om tilbuddet inden beslutningen. I yderligere 27 procent af sagerne har kommunen haft kontakt til barnet inden beslutningen, men uden at samtalen har handlet om tilbuddet. Samtidig fremgår det, at kommunen i 32 procent af sagerne hverken har været i kontakt med barnet eller foretaget en konkret vurdering af, om kravet om inddragelse kunne fraviges.

Resultat, § 32 (baseret på 224 afgørelser) I sager efter § 32 har kommunen i 45 procent af sagerne talt med eller haft direkte kontakt til barnet om indsatsen inden afgørelsen. I 29 procent af sagerne har der været kontakt forud for afgørelsen, men uden at samtalen har handlet om indsatsen. Endelig viser figuren, at kommunen i 26 procent af sagerne hverken har været i kontakt med barnet eller foretaget en konkret vurdering af, om kravet om inddragelse kunne fraviges.

Samlet set peger tallene på, at barnet oftere inddrages konkret i sager efter § 32 end i sager efter § 30.

9. Metode

Dette kapitel beskriver det metodiske grundlag for sagsgennemgangen i forbindelse med Børnesagsbarometret 2026. Det omfatter både de kriterier, kommunerne er blevet bedt om at anvende ved udvælgelsen af sager, samt fremgangsmåden for den efterfølgende juridiske vurdering.

Børnesagsbarometret 2026

Børnesagsbarometret er finansieret af varige midler fra satspuljeaftalen 2019. Med ikrafttræden af barnets lov er konceptet for Børnesagsbarometret opdateret, og det nye undersøgelseskoncept bygger på intentionerne med barnets lov, herunder:

- At børn og unge i udsatte positioner får mere målrettet og forebyggende hjælp gennem bedre og tidligere indsatser.
- At barnets rettigheder kommer tydeligt i centrum. Barnets perspektiv skal inddrages og have betydning i de beslutninger, der vedrører barnets liv.
- At styrke kvaliteten i kommunernes sagsbehandling og sikre det enkelte barn/den unges retssikkerhed.

Ankestyrelsen ved fra vores erfaring med sager om børn og unge i udsatte positioner, at kommunernes sagsbehandling fra sagens start er afgørende for, at kommunerne træffer korrekte og lovmedholdelige afgørelser. Derfor har Ankestyrelsen udviklet et nyt koncept for Børnesagsbarometret, der tager udgangspunkt i det "sagsflow", der følger barnets lov, det vil sige fra sagens start eller fra genåbning af sagen. Det nye

Børnesagsbarometer afdækker den juridiske kvalitet i sagsbehandlingen efter kapitel 3, 4, 5, 9 og 10 i barnets lov, herunder om lovkrav i forbindelse med underretning, screening, afdækning/børnefaglig undersøgelse, afgørelse om indsatser, samt planer og opfølgning er opfyldt. Da det nye børnesagsbarometer tager udgangspunkt i opstarten af sagen med henblik på at se om lovkrav og bestemmelser overholdes på vejen mod en afgørelse om indsatser, vil datagrundlaget for Børnesagsbarometret afhænge af, hvor langt sagen er kommet i forløbet efter lovens ikrafttræden.

Børnesagsbarometret 2026 bygger på en juridisk gennemgang af en stikprøve på 385 sager om børn og unge i udsatte positioner indsendt fra alle landets kommuner. Gennemgangen er foretaget med afsæt i barnets lov, som trådte i kraft den 1. januar 2024. Resultaterne kan derfor ikke direkte sammenlignes med tidligere års børnesagsbarometre, som tog udgangspunkt i serviceloven.

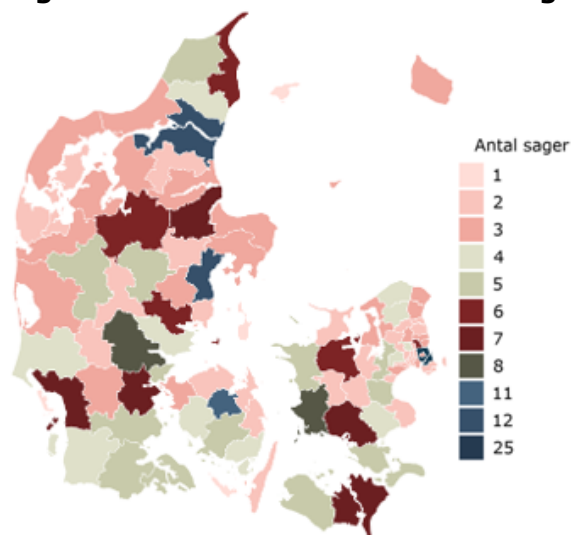
Formålet med Børnesagsbarometret er uændret: at belyse i hvilken grad kommunerne samlet set overholder lovkrav i behandlingen af sager om børn og unge i udsatte positioner.

Datagrundlag for Børnesagsbarometret 2026

Børnesagsbarometret 2026 er baseret på 385 sager fra alle landets 98 kommuner. Vi har vurderet et forskelligt antal sager fra kommunerne, der afspejler den enkelte kommunes andel af børn og unge, som modtager støttende indsatser samt andelen af anbragte børn og unge. Fordelingsnøgler er beregnet ud fra udtræk fra Danmarks Statistik⁷. I et flertal af kommunerne er der gennemgået mellem tre og fem sager.

Nedenstående kort viser overblikket over antallet af gennemgåede sager fra de enkelte kommuner.

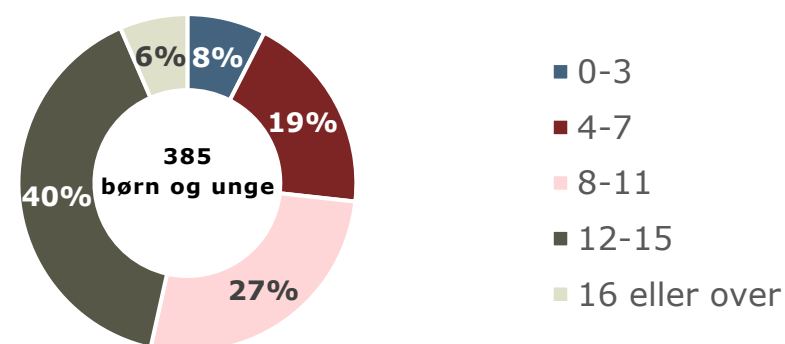
Figur 9.1 Kort over antallet af sager pr. kommune

Flertallet af sager handler om børn i alderen fire til 15 år

Der har ikke været fastlagt kriterier for barnets alder, da vi indkaldte sager, fordi sagerne skulle være repræsentative for, hvordan fordelingen må formodes at være i kommunerne i den pågældende periode for indkaldelse. Flertallet af sagerne handler om børn i alderen fire til 15 år. Barnets alder i sagerne fordeler sig med færrest under tre år og over 16 år.

Figur 9.2 Barnets alder ved opstart af sag

En tredjedel af sagerne, der indgår i Børnesagsbarometret, er en genåbning af en tidligere sag

En sag registreres i kommunernes sagsbehandlingssystem som genåbnet, hvis der tidligere har været en sag om barnet i kommunen. Den tidligere sag er afsluttet, men nu åbnes sagen igen på baggrund af en ny underretning eller henvendelse.

I 33 procent af sagerne er sagen registreret som genåbnet, og det fremgår, at barnet eller den unge tidligere har haft en sag,

⁷ Følgende tabeller fra Statistikbanken er anvendt til at beregne fordelingsnøgler: ISBU02 og ANBAAR13

hvorimod 67 procent af sagerne ikke er registreret som genåbnede, og derfor må formodes at være nye sager⁸.

Børnesagsbarometret har foranlediget oprettelse af egendriftssager i fem sager

Vi har i de sager, hvor der har været anledning til bekymring for et barn eller en ung, taget stilling til, om der skulle oprettes egendriftssager. Dette er sket i fem sager.

Der har endvidere været sager, hvor vi på baggrund af oplysningerne i måleperioden har været bekymret for et barn eller en ung, men hvor vi på baggrund af oplysningerne, der ligger efter måleperiodens afslutning, har vurderet, at kommunen handler relevant efterfølgende, hvorfor vi i disse situationer ikke fandt grundlag for at oprette egendriftssager.

Antal sager og kriterier for udvælgelse

Resultaterne i Børnesagsbarometeret bygger på en stikprøve på 385 sager. Flere figurer er baseret på færre sager, og derfor varierer den statistiske sikkerhed fra figur til figur. Jo færre sager der indgår i vurderingen, jo større er den statistiske usikkerhed. Dette var også gældende i de tidligere børnesagsbarometre.

⁸ Bemærk dog, at tallene beror på en vis usikkerhed. Det kan eksempelvis være at sager ikke registreres korrekt ved skift af journalsystem i kommunen eller at rådgiver glemmer at registrere sagen som "genåbnet". Vi kan heller ikke se, om der er tidligere sager i andre kommuner

For at undgå, at kommunerne skal indsende erstatningssager i tilfælde af, at der er sager, som falder uden for kriterierne, er der indkaldt cirka 20 procent flere sager pr. kommune.

Indkaldelseskriterier

Alle sager, der indgår i Børnesagsbarometret, er blevet oprettet eller genåbnet efter 1. november 2024 og er fortsat åbne på tidspunktet for indsendelse af sagerne til Ankestyrelsen. Det betyder, at vi for flertallet af sagerne har registreret, hvor langt de er nået i sagsforløbet efter 6-8 måneders sagsbehandling. De valgte kriterier for udvælgelse af sager betyder, at sagerne som udgangspunkt har en vis kompleksitet. Sager, hvor der er screenet/afdækket behov hurtigt og iværksat kortvarig indsats, og hvor sagen er afsluttet igen inden for 6 måneder, indgår ikke.

De 385 gennemgåede sager har ikke været behandlet i Ankestyrelsen. Det betyder, at Børnesagsbarometeret giver et billede af den juridiske kvalitet i sagsbehandlingen i sager, som Ankestyrelsen normalt ikke ser.

Sagerne skal omhandle børn og unge i udsatte positioner, behandlet efter kapitel 3, 4, 5, 9 eller 10 i barnets lov.

1. Alders- og tidsafgrænsning

Barnet eller den unge skal være født før 1. november 2024. Sagen skal være åbnet eller genåbnet efter 1. november 2024

og fortsat være verserende ved indsendelsen. Sager, der har været lukket og genåbnet efter 1. november 2024, må ikke indgå. For at sikre en så tilfældig udvælgelse som muligt, er kommunerne blevet bedt om at indsende den ældste sag, der opfylder kriterierne, derefter den næstældste osv. Det vil sige, at de sendte sager ind, der er oprettet eller genåbnet så tæt som muligt på – men efter – 1. november 2024, og som stadig er åbne.

Den samlede måleperiode for sagerne er således fra sagens oprettelse/genåbning frem til 16. juli 2025. Der kan være indsendt akter, som er dateret efter 16. juli 2025, men de indgår ikke i sagsgennemgangen.

2. Udvælgelsesprincip

Vælg den ældste verserende sag først – dvs. den sag, der er åbnet tættest på (men efter) 1. november 2024. Herefter vælges den næstældste osv.

3. Familiebegrænsning

Der må kun indsendes én sag pr. familie. Hvis der er flere sager, udvælges sagen vedrørende det ældste barn.

4. Behandlingshistorik

Sagerne må ikke have været behandlet i eller påklaget til Ankestyrelsen efter 1. november 2024 – hverken som ankesag, underretningssag eller egendriftsag.

Alle landets kommuner er blevet bedt om at indsende sager til Børnesagsbarometret 2026. For at sikre en så repræsentativ stikprøve som muligt, er antallet af sager pr. kommune fastsat

på baggrund af antallet af børn og unge i udsatte positioner i den pågældende administrationskommune. Opgørelsen bygger på registre fra Danmarks Statistik og afspejler kommunens myndighedsansvar snarere end børnenes bopæl. Dette vurderes at være den mest egnede indikator for kommunens samlede sagsstamme.

Kommunerne er blevet bedt om at indsende mellem to og 30 sager hver, og der er gennemgået mellem én og 25 sager pr. kommune.

Analyse af sagerne og afrapportering

Sagerne er vurderet af jurister fra Ankestyrelsen, som har erfaring i at gennemgå børnesager. Til brug for sagsgennemgangen har vi anvendt et analyseskema, som er udfyldt for hver sag. For at sikre ensartet vurdering er der afholdt ugentlige sparringsmøder, hvor tvivlsspørgsmål er drøftet, og der er gennemført kvalitetssikring og validering af alle sager.

Sagsgennemgangen er foretaget ud fra den forudsætning, at kommunen har indsendt alle relevante akter. I undersøgelsen har vi baseret vores registreringer på det indsendte materiale. Vi har således vurderet på de sagsskridt, som fremgår af de akter, som kommunerne har sendt ind. Eventuelle handlinger fra kommunernes side, som ikke fremgår af de indsendte akter, eller som er foretaget efter den periode, som sagsgennemgangen vedrører, indgår ikke i vurderingen.

Fokus for den juridiske vurdering er på sagsflowet i den enkelte sag og de sagsbehandlingsskridt, som kommunen har foretaget undervejs i sagen.

Børnesagsbarometret 2026 skal give et billede af sagsbehandlingskvaliteten på nationalt plan og indeholder derfor ikke kommunefordelte resultater.

Behandling af undersøgelsen

Resultaterne fra Børnesagsbarometret skal - som andre af Ankestyrelsens undersøgelser af kommunernes praksis - behandles af den enkelte kommunes kommunalbestyrelse.

Ankestyrelsens pligt til at praksiskoordinere og kommunalbestyrelsens pligt til at behandle undersøgelserne fremgår af retssikkerhedslovens §§ 76–79 a.

Resultaterne fra det samlede børnesagsbarometer tegner et nationalt billede af udfordringerne på lovområdet. Den enkelte kommune bør bruge dette billede som afsæt til at vurdere egne sager og egen praksis – og undersøge, om de samme udfordringer gør sig gældende lokalt. På den måde kan det politiske niveau få et konkret indblik i kommunens situation sammenholdt med det generelle billede på landsplan.

På den måde kan kommunen give det politiske niveau et indblik i, hvordan den konkrete situation ser ud i den pågældende kommune sammenholdt med det generelle billede på landsplan.